

TÌNH ĐẠO PHẬT

- Trần tâm hết hồ tư loạn tưởng,
Phản hồi nơi Vô Lượng Thọ Quang (1);
An cư tịch tịnh Niết Bàn,
Không còn trói buộc trong hàng tử sanh.
Chỗ ấy kẻ tu hành tha thiết,
Vui hy sinh mọi việc hồng trần;
Chuông từ cửa Phật còn ngân,
8. Lòng người mộ đạo nên bừng giấc say.
Nhớ lời đức Như Lai chỉ giáo,
Thân huyễn hư đời ảo mộng trần;
Giả đời giả cảnh giả thân,
Ta bà sanh chúng đạo chân khá tìm.
Xưa nay vẫn đắm chìm biển khổ,
Lặn hụp luôn đâu có an vui;
Đời dù có nếm đủ mùi,
16. Cuối cùng cũng chết có người nào không.
Qua rồi kiếp cha ông cũng thế,
Lần lượt đây đến kẻ cháu con;
Nói nhau đi mãi không mòn,
Đường sanh tử cũng vẫn còn tử sanh.
Không ai dạy tự mình cũng rõ,
Nhưng ít người tìm ngõ thoát ly;
Đường trần cứ nhắm mắt đi,
24. Ai sao mình vậy sống li ngày qua.
Nào cái bịnh cái già đục khoét,
Kế sau cùng cái chết đến tha;
Thế là hết kiếp người ta,
Trong đời ai cũng chỉ là thế thôi.
Đề tâm xét kỹ rồi thấy rõ,
Muốn thoát ly cảnh khổ chúng sanh,
Không chi hơn việc tu hành,
32. Xác thân được nhẹ hồn linh được nhàn.
Nặng nề bởi thân mang nợ lắm,
Sâu nã do lòng đắm mê nhiều;
Để hoài muôn kiếp khó tiêu,
Cho nên cần phải lo điều tỉnh tu.
Việc cải hối mặc dù rất khó,
Nhưng quyết tâm thì có thể nên;
Hơn nhau ở cái chí bền,
40. Chớ đời ai khỏi gây nên lỗi lầm.
Kiếp giả tạm khi tâm nhận biết,

- Đời khổ đau lúc xét thấy ra,
 Nên lo tu chớ dần dà.
 Vì rằng ngày tháng trôi qua lẹ làng.
 Khó biết trước thời gian chết đến,
 Cái chết không nhất định trẻ già,
 Đời nhiều cách chết xảy ra,
48. Cho nên thường có tre già khóc măng.
 Việc sanh tử Phật rằng đại sự;
 Còn luân hồi còn tử sanh luân;
 Tử sanh không gỡ cho sông,
 Dù làm đến bậc đế vương ra gì.
 Do lẽ ấy cần qui y Phật,
 Giải quyết xong tạm vật hồng trần;
 Hoàn toàn khỏi cuộc chuyển luân,
56. Không còn mang ngũ trược thân nặng nề.
 Đời nếu chẳng say mê đến nữa,
 Tất nhiên không còn có sanh ra;
 Còn tham ái cõi Ta bà,
 Thì còn phải chịu sanh ra hồng trần.
 Muốn giải thoát phải cần phải cả,
 Chẳng còn lưu trong dạ sự đời;
 Siêu sanh chỉ một lần thôi,
64. Đời dù cám dỗ mặc đời không theo.
 Nghiệp rần gỡ chớ đeo thêm nữa,
 Tội lo chừa đừng có gây thêm,
 Sóng tình cố lóng cho êm,
 Đường trần lùi lại chớ kèm chân lâu.
 Hướng về Phật để cầu hóa độ,
 Ngó lại tâm để mở cõi lòng;
 Cả hai cùng được dung thông,
72. Giúp cho đạo quả như rồng gặp mây.
 Cầu Phật độ phải đầy khẩn thiết,
 Muốn tâm khai phải diệt niệm tà.
 Nếu lòng nửa Phật nửa ma,
 Phật không thể độ tâm nhà khó khai.
 Trăng chẳng thấy vì mây che khuất,
 Phật không trông bởi bức vô minh.
 Phật không ở cách xa mình,
80. Tại mình chẳng thức tướng hình Phật ra.
 Mê mấy cũng rần mà mở mắt,
 Đừng để cho mộng dặt đi sâu,

- Mộng thì tan chẳng còn đâu,
Dù cho mộng ấy dài lâu vinh quang.
Tìm sống thật cho an hồn xác,
Sống mộng chi cho nát thân tâm;
Phải can đảm nhận đời lầm,
88. Quyết bưng tỉnh dậy kiếm tâm đường tu.
Đạo mới giải được câu đời tạm,
Đời vẫn nằm trong phạm vi mê;
Bởi mê thành khổ nhiều bề,
Mà điều chi cũng chẳng hề được lâu;
Thân không thật vật đâu có thật,
Người luống công giành giựt đeo mang;
Hơi tàn mọi vật đều tàn,
96. Dù cho vật ấy nồng nàn thương yêu.
Đời tan hợp là điều khó tránh,
Thân mất còn là cảnh người đời;
Trong khi còn mấy tác hơi,
Nên lo giải thoát hơi người thế gian!
Chớ rằng bận lo toan việc thế,
Mà chẳng lo tìm kế thoát thân.
Đến khi thấy mặt tử thần,
104. Bảo đừng nó chẳng hề đừng cho đâu.
Phải tính trước khỏi câu hận tiếc,
Đợi nguy rồi mới biết muộn màng.
Sớm tu thì sớm được an,
Chỉ tu mới cứu khỏi đàng trầm luân.
Tu là phúc của thân hiện tại,
Tu là vui của cái đời sau.
Tu làm nhẹ kiếp khổ đau,
112. Tu cho hồn khỏi đọa vào đường mê.
Sớm tu được sớm kê Sen báu,
Sớm tu thì phiền não sớm tan;
Mau tu chớ để muộn màng,
Vô thường chẳng đợi thời gian không chờ.
Người khó giữ tuổi thơ trẻ mãi,
Người khó ngăn niên đại già lần;
Khi già khó tránh chết thân.
120. Trẻ, già, chết ấy số phận người ta;
Người hễ có sanh ra có tử,
Dù vua quan dân thứ như nhau.
Ấy là định nghiệp trần lao,

- Từ xưa đã thế chớ nào mới đây.
 Trần là chỗ chôn thân thiên hạ,
 Trần là nơi đầy đọa sanh linh.
 Chung qui nó vẫn phụ mình,
 128. Mặc dù mình có tận tình thương yêu.
 Đau khổ với đời nhiều vô số,
 Rốt cuộc như nước đổ lá môn;
 Thân không một vật nào tồn,
 Chỉ còn tội lỗi để hồn gánh mang.
 Kiếp rồi mới vừa tan xác đó,
 Kế kiếp này cũng bỏ thân luôn,
 Nhưng mê đời vẫn không buông!
136. Biết bao giờ khỏi cái guồng tử sanh?
 Sanh đủ loại đủ hình bất nhứt,
 Tử nhiều phương nhiều cách nan phân.
 Dễ gì sanh được nhơn thân,
 Dễ gì tử được khỏi phần tham thê.
 Làm người được dễ về Tiên Phật,
 Làm súc sanh khó được siêu thăng.
 Há không sớm biết ăn năn,
144. Để cho khỏi mất thiện căn con người.
 Người thú tánh người rơi cõi thú,
 Người ác tâm người thụ ác đời,
 Nhân nào quả nấy người ơi!
 Xin đừng để mất tánh người thiện lương.
 Người muốn được hồn nương cảnh Phật,
 Nên từ tâm như Đức Thích Ca,
 Thương yêu tất cả người ta,
152. Cứu an thân sống, cứu ra biển trần.
 Sớm khuya rán ân cần tu niệm,
 Thân tâm thường kiểm điểm tốt lành,
 Quyết lo lánh trực tầm thanh,
 Lòng không để các lợi danh làm cuồng.
 Giải thoát ấy cội nguồn trên hết,
 Từ bi là công việc thường xuyên;
 Điều lành đem đặt trước tiên,
160. Việc cho người hoặc việc riêng cho mình.
 Tâm trí cố giữ gìn tinh khiết,
 Hành động lo thi thiết nhân từ;
 Ngôn hành chân thật bất hư,
 Nói như Phật bảo làm như Phật hành.

- Hành đạo có nhọc nhàn chẳng quản,
Tu thân dù cay đắng không nao;
Ngày đêm đạo niệm thân trau,
168. Trau cho thân chánh, trau sao đạo thành.
Nếu chưa thật trọn lành trọn sáng,
Sức công phu tinh tấn càng tăng;
Núi nhân ngã phá cho bằng,
Rừng vô minh đốn cho tan không còn,
Các vọng tưởng cho mòn cho giảm,
Các lỗi lầm cho trắng cho trơn,
Hết tà còn một điều chơn,
176. Không còn sợ các tánh trần chen vô.
Trong tâm nào mơ hồ đã sạch,
Ngày đêm luôn minh bạch cõi lòng.
Có đời mà vẫn tâm không,
Như nhiên khỏi phải dụng công giữ gìn.
Chẳng còn sợ tâm sinh niệm quấy,
Cũng hết lo vật ngoại làm mê.
Tự do sống ở thác về,
184. Thân tuy cách Phật, tâm kề Đài sen.
Gió tục khó tắt đèn trí huệ,
Bụi trần không mờ vẻ ngọc tâm;
Động hay tịnh cũng không làm,
Bởi mình được tự chủ tâm của mình.
Trong biển ái sóng tình khó nhận,
Đời bợn nhớ không bản được lòng,
Như là nước đã lọc trong,
192. Có đem khuấy mấy cũng không lên bùn.
Vô ngại lúc sống chung các giới,
Tự chủ khi xử đối mọi điều.
Đạo mầu là cái mục phiêu,
Trong đời dù phải uốn chiều thế nao.
Riêng mình rán trau giới đạo đức,
Với người lo un đức tu hiền.
Xem mình với kẻ tương liên,
200. Cùng khai ngộ đạo, cùng yên vui đời.
Đạo không chỉ độ hồi thác mất,
Mà đạo còn cứu lúc sống còn;
Cứu người khỏi cảnh héo von,
Khỏi thân đau khổ khỏi lòng sợ lo.
Đạo có bốn phận cho vui vẻ,

- Nhà đạo không phải kẻ gây sầu;
 Chỗ mình hay chỗ nào đâu,
 208. Đều đem ánh sáng đạo màu ra soi.
 Mình với kẻ đều coi bình đẳng,
 Lạ hay quen cũng chẳng cách phân,
 Đồng ban lẽ thiện điều nhân,
 Cho tâm cùng tốt, cho thân cùng lành.
 Tu để giúp nhơn sanh hữu phước,
 Đạo để làm ngọn đuốc cho đời.
 Tu không phải để ngồi chơi,
 216. Đạo không phải để làm nơi dưỡng nhàn.
 Đời càng loạn thì càng cần đạo,
 Người càng hung càng bảo nên tu.
 Đạo suy đời rối lu bù,
 Tu thừa thớt tất nhiều người ác gian.
 Đạo mở rộng đời càng sáng tỏ,
 Tu được nhiều người khổ bớt đi.
 Ấy là thật đạo từ bi,
 224. Ấy là thật kẻ tu trì chánh chơn.
 Cứu khổ chẳng chi hơn cửa đạo,
 Giải sầu không gì hiệu bằng tu;
 Đạo màu chớ để cho lu,
 Tu hành chớ để cho mù mờ đi.
 Nên cố gắng phát huy việc đạo,
 Nên dẻo dai nung nấu sự tu.
 Phá tan cái kiếp gặt gù,
 232. Cải lương đời sống âm u đê hèn.
 Đời trắng mặt nhưng đen lòng dạ,
 Người vui ngoài mà khổ bên trong;
 Nếu câu nhân quả không thông,
 Khổ tâm khó dứt đen lòng khó bơi.
 Đạo pháp rõ thì đời bớt khổ,
 Nhân quả thông thì nợ bớt gây.
 Những điều phước huệ lo xây,
 240. Cho vui hiện tại sau này cũng vui.
 Biết rõ kiếp con người tạm giả,
 Tạo ác chi cho quả thêm cay.
 Làm lành cho bớt họa tai,
 Làm hung chỉ khiến thêm đày đọa thân.
 Giúp nhau sống tốt hơn làm chết,
 Cho người vui hơn việc cho buồn;

- Người vui mình được vui luôn,
 248. Người buồn mình cũng lệ tuôn theo người.
 Khiến kẻ khóc mình cười đau nỗi,
 Làm mình vui kẻ khổ sao đành;
 Nên cho nhau được bình thanh,
 Giữa mình với kẻ an lành như nhau.
 Đạo đức đối người nào cũng thế,
 Từ bi không câu nệ Bắc Nam;
 Tình thương rộng lớn bao hàm,
256. Chúng sanh đâu cũng chỉ làm một thôi.
 Giúp người được là vui hơn cả,
 Không mong ai nghĩa trả ơn đền;
 Thấy ai té cũng đỡ lên,
 Là tình của kẻ tiến trên đường lành.
 Tình nào rộng bằng tình đạo Phật,
 Đức nào cao bằng đức từ bi;
 Nếu người đời chịu hành y,
264. Thế gian đâu đến đối gì bi quan.
 Tình đạo Phật cứu an thiên hạ, ù
 Đức từ bi giải tỏa hồng trần;
 Làm cho định quốc an dân,
 Làm cho nhân loại không hờn ghét nhau.
 Tình đạo Phật lúc nào cũng ấm,
 Suốt cổ kim đã bám chặt lành;
 Một đường tế độ chúng sanh,
272. Cảnh đời có đổi Phật tình không thay.
 Tình đạo Phật mấy ai được rõ,
 Mới nhìn qua tướng nó khô khan;
 Thật ra nó rất dịu dàng,
 Đượm đà tình cảm ngập tràn yêu đương.
 Tình đạo Phật người thường ít có,
 Có được rồi thấy nó cao siêu;
 Yêu đời khác thói đời yêu,
280. Yêu siêu thoát chẳng yêu điều trầm luân.
 Tình đạo Phật chí chân chí mỹ,
 Nó từ trong đạo lý mà ra,
 Nó không làm khổ người ta,
 Lúc nào nó cũng chỉ là ban vui.
 Tình đạo Phật nếu người đều có,
 Giữa người không làm khổ lẫn nhau,
 Không gây ra cuộc máu đào,

288. Giúp nhau hạnh phúc giúp nhau thái bình.
 Tình đạo Phật là tình bác ái,
 Chỉ có thương còn hại thì không,
 Thương chung nhân loại đại đồng,
 Thương đời sống khổ thương lòng dạ mê.
 Tình đạo Phật không hề tráo chác,
 Độ sống như độ thác một niềm,
 Nói thì làm chẳng để im,
296. Dù trong cảnh hưởng bị kiềm kẹp bao.
 Tình đạo Phật xem nhau bình đẳng,
 Giàu không bênh nghèo chẳng bỏ bê,
 Chỉ lo cứu độ một bề,
 Người nhân ngã Phật chẳng hề ngã nhân.
 Tình đạo Phật trên hơn tình thế,
 Yêu khắp nơi bất kể sắc màu,
 Khách trần là kẻ trong lao,
304. Lòng thương cứu giúp làm sao cho lìa.
 Tình đạo Phật ngó về sanh chúng,
 Quyết làm cho ai cũng an vui,
 Độ không bỏ sót một người,
 Dù rằng phải chịu suốt đời hy sinh.
 Tình đạo Phật là tình chung thủy,
 Thời buổi nào cũng chỉ yêu đời,
 Lòng người dù có se lơi,
312. Cũng lo cứu độ không rời bỏ ai.
 Tình đạo Phật dẻo dai hơn cả,
 Không bao giờ tan rã nửa chừng,
 Bánh xe luân chuyển chưa ngưng,
 Còn ra ngăn chặn dù rằng bao lâu.
 Tình đạo Phật rất sâu hơn biển,
 Cao hơn non rộng viễn khắp trời,
 Cho nên dù trải muôn đời,
320. Khỏi tình ấy vẫn như hồi ban sơ.
 Tình đạo Phật bao giờ người có,
 Cõi Ta bà chừng đó mới an,
 Nếu còn tình của thế gian;
 Thì còn đau khổ rối loạn khắp nơi.
 Tình đạo Phật cho đời hạnh phúc,
 Tình thế gian tạo khúc ai bi;
 Cái siêu thoát cái đọa đày,
328. Còn ngờ chi nữa cứ say tình đời.

- Tình đạo Phật vẫn tươi đẹp mãi,
Dù thế gian muốn cải cách nào,
Khó làm cho nó hư hao,
Chỉ làm cho nó sắc màu thêm tươi.
Tình đạo Phật cho người hòa lạc,
Cả linh hồn lẫn xác thịt trần,
Nghĩ mình nghĩ đến tha nhân,
336. Cho tâm cùng lạc cho thân cùng hòa.
Tình đạo Phật gần xa bất chấp,
Đôi đũa đều ẩm áp như nhau;
Tình đời còn có thấp cao,
Chớ tình đạo Phật nơi nao cũng đồng.
Tình đạo Phật vốn không giả dối,
Từ chân tâm ứng đối với người;
Lấy điều đạo nghĩa tốt tươi,
344. Đặt trên hành động hoặc lời nói ra.
Tình đạo Phật nếu mà được có,
Đời như thuyền gặp gió thổi xuôi,
Không riêng lúc sống được vui,
Mà còn khi thác đầy mùi thiêng liêng.
Tình đạo Phật nối liền thiên hạ,
Chia khi vui sót sẽ khi buồn,
Trong đời nó vẫn có luôn,
352. Dù đời người ghét hay thương mặc tình.
Tình đạo Phật muôn hình thức khác,
Nhưng vẫn cùng động tác cứu nhân;
Thương người như thể thương thân,
Giúp cho vật chất tinh thần an vui.
Tình đạo Phật cho người phước huệ,
Lúc chiến tranh như thể lúc bình,
Luôn luôn bên cạnh nhơn sinh,
360. Bao nhiêu công việc tốt lành đem cho.
Tình đạo Phật thương lo bá tánh,
No thì vui đói lạnh thì buồn,
Rối loạn lo gỡ cho suông,
Lạc làm lo chỉ cho đường được thông.
Tình đạo Phật muốn không ai khô,
Dù là người xứ sở Bắc Nam;
Khổ đời khi sống không ham,
368. Khổ hồn khi chết không làm sao vui.
Tình đạo Phật muốn người hướng thiện,

- Tự bỏ đi các chuyện dữ dằn,
 Một lòng ngay thẳng làm ăn,
 Quấy rồi tự biết ăn năn tức thời.
 Tình đạo Phật cho người hiền đức,
 Nguy cho an khổ cực cho vui,
 Thơm tho hoa khó sánh mùi,
376. Quang minh ám áp mặt trời dăm so.
 Tình đạo Phật bao giờ cũng rộng,
 Tha thứ người cảm động cho người,
 Giúp người với ý tốt tươi,
 Ôn không đợi trả và lời chẳng mong.
 Tình đạo Phật sạch trong đáo để,
 Giữa đời mà tâm thể không nợ,
 Tình đời rồi tự vò tơ,
384. Nhưng tình đạo Phật bao giờ cũng suông.
 Tình đạo Phật từ nguồn trí huệ,
 Không giống như tình thế mê si,
 Tình trong các việc từ bi,
 Không tình ở những điều gì ác gian.
 Tình đạo Phật mở đàng giải thoát,
 Đưa chúng sanh khỏi các cực hình;
 Nếu là thật khách hữu tình,
392. Thì tình đạo Phật hy sinh tận cùng.
 Tình đạo Phật nhắm chung nhân loại,
 Thương khắp cùng chẳng phải riêng ai,
 Tình trong chỗ tỉnh không say,
 Thương trong chỗ cứu không gây hại người.
 Tình đạo Phật cho vui thì có,
 Cho khổ đời thì nó vẫn không;
 Tình gieo khắp cả đại đồng,
400. Giữa mình với kẻ lạnh nồng có nhau.
 Tình đạo Phật người nào cũng có,
 Bị tình đời làm nó mờ đi,
 Dần dần mất tánh từ bi,
 Chỉ còn sanh khởi những gì hung hăng.
 Tình đạo Phật dù rằng khó được,
 Nhưng rán khai cho phước huệ sanh;
 Trước là mình được hiền lành,
408. Sau cho người khác trở thành thiện lương.
 Tình đạo Phật cùng thương cùng giúp,
 Lúc an vui như lúc nguy nàn,

- Mình cùng người rất tương quan,
Lo vinh thân sống lo an linh hồn.
Tinh đạo Phật cần khôn như một,
Nhìn vào ai cũng thốt từ bi,
Muốn ai cũng có đạo nghi,
416. Muốn ai cũng được thoát ly tục trần.
Tinh đạo Phật cá nhân chẳng có,
Chỉ có tình đại độ quần sanh,
Muốn ai cũng được hiền lành,
Muốn ai cũng khỏi quần quanh khổ đời.
Tinh đạo Phật vì người mà có,
Tinh ấy không riêng ngó về mình.
Cho nên nó rất quang minh,
424. Dù rằng thường gặp muôn nghìn cản gay.
Tinh đạo Phật lâu dài chẳng đổi,
Thương bá gia như cội với cành;
Khổ thân mấy dạ cũng đành,
Khổ người thì chẳng ung tình chút nao.
Tinh đạo Phật nơi nào cũng có,
Không sợ giàu chẳng bỏ người nghèo,
Thị thành như chốn cheo leo,
432. Khỏi tinh đạo Phật đều treo khắp cùng.
Tinh đạo Phật thì chung như nhứt,
Chỉ độ tha đến mực cuối cùng,
Khỏi đời dù có lắm un,
Mắt nhà té độ quyết không để mờ.
Tinh đạo Phật kiến cơ nhi tác,
Tùy đời nhưng không lạc đường đời,
Muốn đời khỏi biển chơi vơi,
440. Khi dùng tàu khói khi dùng bè tre.
Tinh đạo Phật không lòe ai cả,
Giúp người là bởi dạ thương người,
Muốn người sống được an vui,
Muốn người thác được khỏi đời trầm luân.
Tinh đạo Phật là thân tất cả,
Hung muốn hiền, hiền khá hiền thêm,
Cõi đời cùng tạo ấm êm,
448. Không ai chúc khổ gây hềm với ai.
Tinh đạo Phật kéo dài hạnh phúc,
Người như mình cùng một tâm cơ,
Gian lao chẳng muốn bao giờ,

- Sướng vui là việc đợi chờ từ lâu.
 Tình đạo Phật không câu chấp kẻ,
 Cũng muốn không bị lẽ nhỏ noi,
 Tâm gương bác ái rộng soi,
456. Cho người nào cũng đồng noi lòng lành.
 Tình đạo Phật trường thành khó ví,
 Rộng đường bao bèn bĩ đường bao;
 Tình đời thường bị xuyên xao
 Nhưng tình đạo Phật một màu tự nhiên.
 Tình đạo Phật bạc tiền khó đổi,
 Tình ấy không vì mọi đục trần,
 Mà là vì độ muôn dân,
464. Cho nên vui vẻ hiến thân cho đời.
 Tình đạo Phật khắp nơi đều có,
 Lấy tình phạm tìm nó không ra;
 Nếu dùng tâm niệm Thích Ca
 Người sang hèn cũng đều là hiểu thông.
 Tình đạo Phật vẫn không riêng lợi,
 Mà vốn tình liên đới nhân sanh,
 Tình trong vạn sự yên lành,
472. Không tình ở chỗ tạo sanh khổ đời.
 Tình đạo Phật không rời nhân loại,
 Rất biết rành những cái khổ vui,
 Thấy người khổ dạ không nguôi,
 Cho nên rất muốn mọi người thành thoi.
 Tình đạo Phật tình vui hơn cả,
 Vì lẽ không có dạ riêng tư;
 Khó tình chân thật bất hư,
480. Xem người nào cũng bằng từ thiện tâm.
 Tình đạo Phật tình cầm chắc chắn,
 Dù sang hèn cũng chẳng đổi thay;
 Nguyện lành vẫn một không hai,
 Chết thân cũng chịu đọa đày cũng cam.
 Tình đạo Phật khó làm cho lọt,
 Đối chúng sanh chẳng bớt tình thương;
 Tình thương dù kẻ không tường,
488. Cũng không hề chán trên đường độ sanh.
 Tình đạo Phật lợi danh khó chuộc,
 Thương người không vì buộc mà thương,
 Giúp người do tánh yêu đương,
 Không do mưu lợi cho đường hậu lai.

- Tinh đạo Phật với ai không bỏ,
Độ được thì cứ độ liền khi;
Khỏi tình của tánh từ bi,
496. Khác hơn tình thiếu lương tri của đời.
Tinh đạo Phật những nơi nào có,
Tất nhiên là chỗ đó rất hòa,
Ở ăn đúng đạo người ta,
Ít nghe thấy việc xấu xa đê hèn.
Tinh đạo Phật không ghen ghét lẫn,
Mà chỉ thay tánh giận làm vui;
Thứ tha hơn cố chấp người,
504. Đắng cay đổi lại ngọt bùi cho nhau.
Tinh đạo Phật sắc màu bất chấp,
Thân mến không hề cách biệt ai,
Muốn cho khắp cả nhân loài,
Xem nhau như thể chân tay ruột rà.
Tinh đạo Phật thiết tha bình đẳng,
Rất muốn không ai nặng nhẹ ai,
Cùng tương trợ chẳng hiếp đày,
512. Dù rằng người ấy ở giai cấp nào.
Tinh đạo Phật đồng bào rất mến,
Mà còn thương rộng đến nhân loài,
Chúng sanh ai cũng như ai,
Muốn đồng được bước ra ngoài khổ lao.
Tinh đạo Phật đời nào hết được,
Nếu loài người còn cuộc gian truân;
Cho nên từ vạn cổ nhân,
520. Mảnh tình đạo Phật đã từng gieo ra.
Tinh đạo Phật tình ma chẳng giống,
Phật an dân ma động loạn dân,
Nên tình đạo Phật có nhân,
Còn tình ma qui không ân nghĩa gì.
Tinh đạo Phật chết đi không đổi,
Tinh đời chưa chi vội đem thay;
Tinh đời chẳng nghĩ ngày mai,
528. Nhưng tình đạo Phật lâu dài biết lo.
Tinh đạo Phật hẹn hò cõi Phật,
Không hứa suông tạm vật Ta Bà;
Cái tình ấy rất sâu xa,
Mà trong thiên hạ người ta ít tìm.
Tinh đạo Phật rất im mà động,

- Động vì người, chẳng móng vì mình;
 Tình trong khổ thảm nhân sinh,
 536. Nhơn sinh càng khổ Phật tình càng tăng.
 Tình đạo Phật thệ rằng cứu thế,
 Thệ cứu luôn bất kể thời gian;
 Tình đời còn có thể tan,
 Nhưng tình đạo Phật như tràng sơn lâm.
 Tình đạo Phật như tầm rút ruột,
 Ăn của người bao bọc cho người;
 Miễn người được ấm được vui,
 544. Chết đi cũng chẳng ngậm ngùi nợ xưa.
 Tình đạo Phật rước đưa tới chỗ,
 Không nửa chừng ruồng bỏ một ai;
 Đường đi Cực lạc bao ngày,
 Cũng nguyện đưa đến không nài gian nguy.
 Tình đạo Phật trong kỳ mật pháp,
 Tình ấy càng rộng gấp muôn xưa,
 Mới là phù hợp thời cơ,
 552. Nếu không thể chỉ là mơ đêm dài.
 Tình đạo Phật càng say càng tỏ,
 Khác tình đời càng mó càng lu;
 Nếu là thật kẻ chơn tu,
 Mọi tình ấy chẳng chút nào rời xa;
 Tình đạo Phật đúng là tình Phật,
 Yêu đời mà không mắc trong đời;
 Luôn luôn với tánh siêu vời,
 560. Vạch đường giải thoát cho người cùng thông.
 Tình đạo Phật rộng không thể lượng,
 Rộng hơn điều tưởng tượng của người,
 Không riêng rộng cuộc sống đời,
 Mà còn rộng đến ngày mơ linh hồn.
 Tình đạo Phật trọng tôn hai mặt,
 Về phần hồn với xác thân sinh,
 Muốn cho cùng được tinh minh,
 568. Thân sinh không khổ, hồn linh không đày.
 Tình đạo Phật muốn ai cũng sáng,
 Không muốn ai mù quáng đại ngu,
 Cho đời là cảnh lao tù,
 Gỡ cho ra khỏi không câu trói vào.
 Tình đạo Phật lúc nào cũng tỉnh,
 Tình trong đời chẳng dính theo đời,

- Dù đời xuôi ngược lưng vơi,
 576. Nhưng tình ấy vẫn như nơi thạch bàn.
 Tình đạo Phật sót san đạo cả,
 Cho người đời khổ quả hết gieo,
 Đường lành cùng một nhịp theo,
 Tâm mê muội hết, thân nghèo khổ tan.
 Tình đạo Phật sẵn sàng tế độ,
 Dù cho thân gian khổ đến đâu;
 Ngày giờ dài ngắn bao lâu
584. Không thay đổi dạ chẳng nao núng lòng.
 Tình đạo Phật từ trong tánh thiện,
 Khác hơn tình ngoài miệng thế gian,
 Lúc nguy như lúc bình an,
 Vẫn là giữ vẹn một đàng thi chung.
 Tình đạo Phật chỉ dùng nhân ái,
 Không làm điều ngược trái lương tâm,
 Quấy không để dạ nghĩ thầm,
592. Lừa là việc quấy đem làm thật ra.
 Tình đạo Phật chẳng pha tình tục,
 Đời khuấy bao không đục được lòng,
 Tình mà sự thật là không;
 Nên không bị trôi trong vòng trần ai.
 Tình đạo Phật ra ngoài nghiệp ái,
 Không bị ràng buộc cái phàm duyên;
 Tình đời còn bị cuồng điên,
600. Nhưng tình đạo Phật không phiền lụy đâu.
 Tình đạo Phật chẳng cầu vẫn tiếp,
 Nếu khởi tâm phù hiệp Phật trời,
 Lợi đời chẳng có hại đời,
 Thì tình đạo Phật bên người chẳng xa.
 Tình đạo Phật như là tình mẹ,
 Muốn con nên chẳng để con hư;
 Nếu con chí hiếu chí từ,
608. Mẹ càng không thể nào rời bỏ con.
 Tình đạo Phật vẫn còn mãi mãi,
 Dù trải bao biến hải tang điền;
 Không làm tình Phật đảo điên,
 Chỉ làm thêm nặng đạo duyên với đời.
 Tình đạo Phật giữa thời mạt hạ,
 Thâm nhập trong tất cả nhân sanh,
 Khiến đời đời dữ ra lành,

616. Quyết làm biển lửa trở thành đồng sen.
 Tình đạo Phật bạc đen khó nhuộm,
 Dù thế gian muốn uôm cách nào;
 Khó làm tình ấy tiêu hao,
 Chỉ làm cho nó thêm cao tinh thần.
 Tình đạo Phật vì dân vì nước,
 Làm sao cho khỏi cuộc tai nạn,
 Đâu đâu cũng được hòa an,
624. Không nghe tiếng khóc lời than bất bình.
 Tình đạo Phật háo sanh vô tận,
 Không muốn ai gây hận với ai;
 Cố nhiên mình chẳng nghiệt cay,
 Với người nào cũng ưu hoài thiện lương.
 Tình đạo Phật chủ trương giải thoát,
 Cho thân mình cho các nhơn gian;
 Không tình trong cảnh buộc ràng,
632. Nên cần đem nó làm lan rộng nhiều.
 Tình đạo Phật chỉ siêu không đọa,
 Vì nó không lan chạ như đời;
 Nhưng đâu chỉ bấy nhiêu thôi,
 Mà là còn cứu vớt người trầm luân.
 Tình đạo Phật yêu thân yêu chúng;
 Yêu chánh đường chẳng dụng tà tâm,
 Nên tình yêu ấy không lầm,
640. Đáng cho người rán hoảng thâm xa gần.
 Tình đạo Phật là nhân là nghĩa,
 Chỉ gieo lành chẳng tĩa giống hung;
 Khỏi tình ấy rất thử chung.
 Mưu đời không thể nào dùng làm tan.
 Tình đạo Phật mệnh mang khắp cả,
 Rộng dường bao thiên hạ khó lường.
 Khổ còn ở khắp mười phương,
648. Thì tình ấy vẫn còn tương trợ hoài.
 Tình đạo Phật thấy ai không bỏ,
 Dù rằng là kẻ đó bất lương,
 Cũng đem lòng nghĩ xót thương
 Tùy phương tiện cứu khỏi đường tội mê.
 Tình đạo Phật khen chê chẳng có,
 Lành dữ là sự đó đáng phân;
 Khen chê chưa phải là nhân,
656. Dữ lành mới chính là cân diêm phù.

- Tinh đạo Phật trí ngu bất luận,
 Hễ là người thì sẵn lòng thương,
 Chưa tường lo giúp cho tường,
 Còn mê lo chỉ cho đường giải mê.
 Tinh đạo Phật chợ quê bình đẳng,
 Hèn như sang lòng chẳng cách phân;
 Nghĩ rằng mang cái xác thân,
664. Thì ai cũng phải khổ trần như ai.
 Tinh đạo Phật nhìn ngay nghiệp thế,
 Biết đời này đến kẻ đời sau;
 Chơi sơn tất dính đỏ màu,
 Hùng hào sẽ bị hùng hào khỏi đâu.
 Tinh đạo Phật không cầu của tạm,
 Chỉ muốn xa khỏi cạm bẫy đời;
 Dù đời cám dỗ lắm nơi,
672. Không bao giờ để cho rơi lọt vào.
 Tinh đạo Phật muốn mau giải khổ,
 Khổ riêng mình khổ cả thế gian;
 Thế nên cõi tạm không màng,
 Dù cho tài sắc ngọc vàng muôn xe.
 Tinh đạo Phật dù đe với búa,
 Cũng không làm trầy trụa chút nao;
 Càng nhiều đụng chạm gian lao,
680. Càng làm tánh đạo dồi dào tốt tươi.
 Tinh đạo Phật vẹn mười ý thiện,
 Không thể nào bị nghiệp tánh đời;
 Dù đời có đủ trò chơi,
 Cũng không thể khiến rụng rời Phật tâm.
 Tinh đạo Phật muôn năm vẫn tỏ,
 Tỏ đến khi không có bóng đen;
 Nếu còn sống thác úa hèn,
688. Thì tình ấy vẫn còn chen độ điều.
 Tinh đạo Phật muốn tiêu khổ chúng,
 Hy sinh bao lòng cũng ưng vui;
 Miễn sao cứu vớt được người,
 Ấy là ý nguyện từ hồi xưa lâu.
 Tinh đạo Phật rộng sâu vô tận,
 Gặp gian truân chẳng hận một ai;
 Chỉ vui cứu độ muôn loài,
696. Từ đau khổ được ra ngoài an vui.
 Tinh đạo Phật ngược xuôi cũng mặc,

- Thương chúng sanh cảm chắc một lòng;
Giúp đời rất biết gai chong,
Nhưng vui về giúp vẫn không nản tình.
Tinh đạo Phật vốn sinh trong thế,
Bởi thế gian liên kế khổ lao;
Cho nên tình ấy càng cao,
704. Cao không thể lấy thước nào ra đo.
Tinh đạo Phật muôn pho sách để,
Nhưng vẫn còn tiếp kể vô biên;
Mảnh tình ấy rất thiêng liêng,
Yêu thương người chẳng luận miền quê nao.
Tinh đạo Phật phủ bao thiên hạ,
Với niềm thương như dạ nghén thai;
Chăm lo thận trọng từ ngày,
712. Không vì cho mẹ vì hài nhi con.
Tinh đạo Phật từ non chí biển,
Không chỗ nào chẳng hiện rõ tình;
Tinh nơi siêu thoát chánh minh,
Không tình chỗ khiến tử sinh bất bằng.
Tinh đạo Phật tình năng hộ trợ,
Xưa nay không hề sợ nguy nan;
Vì tình thật cứu nhân gian,
720. Cho nên dám chết để đàng sau vui.
Tinh đạo Phật cứu người là phận;
Lòng từ bi đã vẫn từ xưa,
Dù ai nghi kỵ ngăn ngừa,
Tự nhiên nó cũng tìm đưa đến người.
Tinh đạo Phật vui tươi bốn nguyện,
Muốn cho ai cũng thiện như ai,
Người sanh trong thế giới này,
728. Nên thương chớ ghét dù giai cấp nào.
Tinh đạo Phật không sao tất được,
Nếu đời còn trong cuộc khổ đau;
Không phân là kẻ nghèo giàu,
Vẫn thương vẫn giúp như nhau một nhà.
Tinh đạo Phật vị tha là gốc,
Cho nên vui hiến cuộc đời mình;
Miễn là cứu được nhân sinh
736. Quản chi đời sống của mình nọ kia.
Tinh đạo Phật khổ chia vui sót,
Tinh không riêng bù ngọt cho thân;

- Từ phương xa đến nơi gần,
 Nó đều thường trực bên thân mọi người.
 Tình đạo Phật không lười việc phước,
 Thấy phải thì sấn sớt làm ngay;
 Dù cho muôn đấng ngàn cay,
744. Xem như gió bụi mỗi ngày đi ra.
 Tình đạo Phật vẫn là tình thật,
 Dù gặp muôn dối gạt của đời;
 Trước sau vẫn một mà thôi,
 Không vì người dối gạt rồi dối theo.
 Tình đạo Phật gắng keo với Phật,
 Tình đời không thể rút rời ra;
 Tuy là trong cõi người ta,
752. Mà tình ấy vẫn trên tòa Như Lai.
 Tình đạo Phật càng dài càng thắm,
 Khiến cho lòng càng ấm càng vui;
 Đòi đời trái ngược ra xuôi,
 Bắc Nam đâu cũng đầy mùi từ bi.
 Tình đạo Phật từ khi vô thi,
 Vẫn là tình tri kỷ của đời;
 Thấy đời sống cảnh chơi voi,
760. Khiến tình đạo Phật càng khơi thêm nồng.
 Tình đạo Phật tình trong đại lộ,
 Không phải tình gây khổ chúng sanh,
 Nên tình luôn được cao thanh,
 Trước sau vẫn một niệm lành thiêng liêng.
 Tình đạo Phật vì miền hạ giới,
 Diêu dụng ra đủ mọi hình hài;
 Miễn đời sạch bụi trần ai,
768. Dù thân lẫn lóc bao ngày cũng ung.
 Tình đạo Phật trong chân chánh đạo,
 Khác hơn tình tà giáo trong đời;
 Cho nên chẳng chút là lời,
 Mặc dù chung đụng với người trần gian.
 Tình đạo Phật trái ngang dầu gặp,
 Không dối tình cố đập lướt qua,
 Đê mà độ khắp người ta,
776. Từ vòng ma quỷ bước qua Phật, Thần.
 Tình đạo Phật cự tân như một,
 Thời đại nào cũng tốt lành luôn,
 Khó làm cho nó quay cuồng,

- Dù đời khoa học đến phương thế nào.
 Tình đạo Phật xét vào căn bản,
 Không chấp nơi hình dạng bề ngoài;
 Xét từ xưa đến ngày nay,
784. Tử sanh bệnh lão vẫn đầy khổ dân.
 Tình đạo Phật thấy thân người khổ,
 Lòng đau như búa bổ kim châm,
 Ngày đêm không ngớt suy tầm,
 Cứu sanh chúng khỏi còn lâm tai nạn.
 Tình đạo Phật thênh thang trời đất,
 Phủ che không bỏ sót một ai;
 Nhưng không mấy kẻ đoái hoài,
792. Khiến tình ấy vẫn còn dài thời gian.
 Tình đạo Phật bạc vàng chẳng chuộng,
 Chỉ quý nơi tư tưởng cao thanh,
 Đưa người đến chỗ tốt lành,
 Dem người phạm tục đổi thành Phật Tiên.
 Tình đạo Phật ác duyên chẳng tạo,
 Vì muốn không bị đảo điên đời;
 Muốn luôn luôn được thanh thoi,
800. Từ thân tạm giả đến nơi linh hồn.
 Tình đạo Phật đại khôn như một,
 Vẫn coi nhau đồng lột con người;
 Sống trong ba cái tác hơi,
 Mà còn gánh chịu khổ đời muôn thiên.
 Tình đạo Phật tự nhiên yêu rộng,
 Không phải vì móng động nợ kia;
 Thế gian sự khổ chưa lia,
808. Khỏi tình ấy vẫn còn chia sót hoài.
 Tình đạo Phật cõi này còn mãi,
 Nếu chúng sanh chưa giải nghiệp sâu;
 Bất kỳ núi thẳm rừng sâu,
 Tình kia dù tốn bao lâu cũng tìm.
 Tình đạo Phật trọn niềm thiên hạ,
 Mặc dù ai có dạ phụ phàng,
 Vẫn lo cứu giúp thế gian,
816. Kiếp này có thác thì hoàn kiếp sau.
 Tình đạo Phật ngọt ngào vô tận,
 Đối với đời luôn nhẫn luôn tha;
 Tình như tình mẹ tình cha,
 Dù là sông biển khó mà đo so.

- Tinh đạo Phật muôn kho sách tả,
Như chỉ là viên đá trong non;
Nói hoài tình ấy vẫn còn,
824. Từ ông cho đến cháu con chưa cùng.
Tinh đạo Phật nếu chung nhau có,
Đời đâu sanh tai khổ dẫy đầy;
Khổ nào cũng giải quyết ngay,
Như là ngọn gió thổi mây tan tành.
Tinh đạo Phật chúng sanh rón tập,
Tuy khó làm nhưng rất hiệu linh;
Nếu như được có Phật tình,
832. Bao nhiêu đau khổ người mình tan đi.
Tinh đạo Phật từ bi là gốc,
Thương đời nhưng chẳng bọc theo đời;
Thương đời vạch rõ tanh hôi,
Không thương che thói đời rồi đọa thân.
Tinh đạo Phật độ dân là chủ,
Không vì tình của thú dục riêng;
Thật là tình của siêu nhiên,
840. Dù lặn lội mấy chẳng nghiêng ngửa lòng.
Tinh đạo Phật chẳng tòng ý thế,
Thường chỉ dùng quyền để giải oan;
Đôi khi như nhuộm trần gian
Thật ra đó chỉ là mang áo màu.
Tinh đạo Phật trước sau tự chủ,
Dù cho đời quyền rũ mọi phương;
Không làm cho ý vẩn vương
848. Chỉ làm nung sức mở đường thoát ly.
Tinh đạo Phật chỉ qui về Phật,
Qui cho mình qui khắp nhân sanh,
Bỏ thân mấy bận cũng đành,
Nguyện không hề để qui mình theo ma.
Tinh đạo Phật thiết tha giải thoát,
Cho hồn linh cho xác thân trần;
Cho mình cho cả muôn dân,
856. Ví dù là phải gian truân cách nào.
Tinh đạo Phật vì bao thiên hạ,
Dám hy sinh tất cả cuộc đời,
Độ người đến phút tắt hơi,
Tượng trưng tình ấy là đời Thích Ca.
Tinh đạo Phật có ta có chúng,

- Mình biết đau người cũng biết đau;
 Nên lòng hằng biết thương nhau,
 864. Không gây tạo những điều nào bất nhân.
 Tình đạo Phật thọ ân lo đáp,
 Làm phước không nom nớp mong đền,
 Miễn là giúp được kẻ nên;
 Miễn là ân nghĩa trả đền cho xong,
 Tình đạo Phật thật không vị kỷ.
 Mà thường là chủ ý vị tha,
 Dám liều chết cứu người ta;
 872. Bất kỳ người ấy ruột rà hay không,
 Tình đạo Phật chỉ mong giải khổ,
 Muốn không ai còn chỗ gian lao;
 Dù người ấy ở cấp nào,
 Cũng đồng an lạc như nhau một đàn.
 Tình đạo Phật là thương tất cả,
 Bất luận người quen lạ cũng thương;
 Chỉ cho người việc thiện lương,
 880. Không bao giờ tạo oan ương cho người.
 Tình đạo Phật vẫn vui vì nghĩa,
 Ai nghi nan xoi xĩa chẳng buồn;
 Tu hành cứ tiến đến luôn,
 Cho thân khổ hết cho cuồng nghiệp tiêu.
 Tình đạo Phật Thuần Nghiêu khó sánh,
 Bởi nó còn thêm tánh thoát trần;
 Ngoài điều hạnh phúc đương thân,
 888. Còn lo giải thoát cho phần hồn linh.
 Tình đạo Phật quang minh vô tận,
 Không như tình đời vẫn u minh;
 Mạnh tình lo cứu sanh linh,
 Khác hơn tình khiến linh đình người đời.
 Tình đạo Phật như lời đã nguyện,
 Cứ chúng sanh là chuyện trước tiên;
 Thi chung vẫn giữ ý nguyện,
 896. Cứu thân đau khổ cứu phiền não tâm.
 Tình đạo Phật không hâm vẫn nóng,
 Dầu rằng trong làn sóng vẫn minh,
 Vẫn là thương xót nhân sinh,
 Thấy ai cũng bị chết rình bên lưng.
 Tình đạo Phật là chân cứu khổ,
 Cứ chúng sanh đến chỗ tốt cùng;

- Luôn luôn có thì có chung,
904. Dù sanh chúng chẳng hiểu lòng từ bi.
Tinh đạo Phật chỉ vì tâm đạo,
Không vì trò hư ảo của đời,
Nếu người tâm đạo không lời,
Thì tinh Phật chẳng hề rời người đâu.
Tinh đạo Phật không cầu vãn giúp,
Giúp thiện tâm giúp bực hiền gia;
Giúp người để giúp người ta,
912. Giúp người vì muốn rộng ra giống từ.
Tinh đạo Phật chỉ ư tình ngộ,
Muốn cho người tìm lộ siêu sanh;
Cõi đời là chốn đua tranh,
Nhưng hơn thua mấy cũng thành bụi tro.
Tinh đạo Phật mong cho giải nạn,
Nạn mình hay bất hạnh người nào,
Nạn nay hay nạn về sau,
920. Cũng lo cứu cả dù bao công trình.
Tinh đạo Phật cứu mình cứu kẻ,
Cứu tử vong cứu lẽ sanh tồn;
Xác hồn đều rất trọng tôn,
Tùy phương giúp cả hai tròn cảnh vui.
Tinh đạo Phật chẳng lười việc phải,
Vui vẻ làm cả thấy sự lành;
Hoàn toàn nghĩ đến nhân sanh,
928. Không bao giờ thủ lợi danh riêng mình.
Tinh đạo Phật là tình chung cả,
Chỉ gieo vui chẳng dạ gieo buồn;
Với ai cũng muốn tốt luôn,
Dù người ấy có ghét thương thế nào.
Tinh đạo Phật tuy cao chẳng ngạo,
Vì tình trong lý đạo đẳng bình;
Coi mình như cả nhân sinh,
936. Giúp người mà chẳng có tình gì riêng.
Tinh đạo Phật thiêng liêng vô tận,
Cổ như kim đèn vẫn tinh anh;
Đời lành thì nó cũng lành,
Đời hung dữ nó cũng tình thiện lương.
Tinh đạo Phật không cương giới độ,
Nhưng chỉ tình cứu độ mà thôi;
Tinh trong ý nghĩa tuyệt vời,

944. Khác hơn tình của người đời bợn nhơ.
 Tình đạo Phật bao giờ cho mãi,
 Nếu đời chưa hết đoạn đau thương;
 Người còn khổ nợ còn vương,
 Cứu người cho đến sạch đường bi ai.
 Tình đạo Phật mỗi ngày mỗi thấm,
 Thấm trong tâm hơn tấm vải ngoài;
 Mỗi tình càng thấm càng say,
952. Say nhiều muốn độ trần ai thêm nhiều.
 Tình đạo Phật trong liêu tục có,
 Nhưng ngoài phường phố nó cũng đầy;
 Với ai nó cũng thảo ngay,
 Không bao giờ muốn cho ai mất lòng.
 Tình đạo Phật cảm thông tất cả,
 Nước cũng thông mà đá cũng thông;
 Tùy duyên tùy cảnh tùy lòng,
960. Dùng nhiều phương tiện gieo trồng từ bi.
 Tình đạo Phật vốn qui chánh đạo,
 Giúp chúng sanh hết đảo điên đời;
 Làm người hạnh phúc kiếp người,
 Kiếp người khi mãn an vui Phật đài.
 Tình đạo Phật lâu dài vô tận,
 Tình an vui không vấn âu sầu;
 Bất kỳ kẻ ở nơi đâu,
968. Có tình ấy được hết câu não phiền.
 Tình đạo Phật chẳng nghiêng đầu cả,
 Mà tình bao trùm quả địa cầu;
 Không phân biệt chỗ nào đâu,
 Khổ thì lo cứu bất câu sắc màu.
 Tình đạo Phật phàm nào sánh được,
 Dân cũng tình mà nước cũng tình,
 Tình trong lợi ích chúng sanh,
976. Tình cho thiên hạ chẳng tình cho thân.
 Tình đạo Phật quý thần kinh mặt,
 Vì tình siêu sự vật phàm phu;
 Tình làm cho hết kẻ ngu,
 Tình làm cho hết người tù tội thân.
 Tình đạo Phật tình chân lý thật,
 Tình ở trong chánh giác xuất khai;
 Nên từ xưa chí những nay,
984. Khôi tình ấy chẳng bị ai làm mờ.

- Tinh đạo Phật chớ ngơ rất uổng,
Nhìn kỹ xem đường hướng thế nao,
Nó không đê hạ người nào,
Mà là nó chỉ nung cao mọi người.
Tinh đạo Phật hoa tươi khó sánh,
Đẹp hơn hoa thiên tánh hơn hoa;
Biết yêu nó hết đọa sa,
992. Khác hơn là thứ yêu hoa tầm thường.
Tinh đạo Phật khá nương chớ bỏ,
Nương thì vui bỏ nó thì sầu;
Nếu người ở khắp hoàn cầu,
Có tình đạo Phật thì đâu khốn nạn.
Tinh đạo Phật mở đàng sáng sửa,
Đọa được siêu còn khổ được vui;
Tinh làm hòa hảo con người,
1000. Không tình trong cảnh khiến người hờn ghen.
Tinh đạo Phật như đèn sáng tỏ,
Âm áp như lửa đỏ đêm đông;
Lửa vì bá tánh mà xông,
Đèn vì thiên hạ mà chong đêm ngày.
Tinh đạo Phật xưa nay vẫn mát,
Khiến người vui khiến tắt lửa lòng;
Héo xào khiến có trái bông,
1008. Tử sanh khiến được khỏi vòng trầm luân.
Tinh đạo Phật chưa từng bội nghĩa,
Ở với người giữ lễ thi chung;
Độ thân đến lúc cuối cùng,
Độ hồn đến lúc thung dung Phật đài.
Tinh đạo Phật càng ngày càng rộng,
Thương giúp người bất luận bắc nam;
Từ bi công việc chẳng nhàm,
1016. Cứ khuyên đạo đức cứ làm hiền lương.
Tinh đạo Phật bình thường vẫn đậm,
Lúc nguy nàn càng thấm mạnh hơn;
Người sùng tình Phật chẳng sùng,
Đời càng đau khổ lòng nhân càng nhiều.
Tinh đạo Phật tình siêu tục lụy,
Trong đời mà không bị nhiễm đời;
Mảnh tình có khắp mọi nơi,
1024. Khiến người giác ngộ khiến người an vui.
Tinh đạo Phật tùy người cảm hoá,

- Dung hòa trong tất cả chúng sanh;
 Cho ai cũng được tốt lành,
 Cho ai cũng được tin thành Phật môn.
 Tình đạo Phật vẫn tồn tại mãi,
 Thời đại nào nhân loại cũng cần;
 Nó làm hòa nhã muôn dân,
1032. Nó làm sáng đẹp tinh thần người ta.
 Tình đạo Phật nếu mà biết được,
 Sẽ thấy mình hạnh phúc vô cùng;
 Không đeo nghiệp lúc lâm chung,
 Không gây tội lúc sống trong cõi đời.
 Tình đạo Phật những nơi nào có,
 Nơi ấy dù nghèo khó cũng vui;
 Người nào cũng biết thương người,
1040. Nhà nào cũng thấy tốt tươi thuận hòa.
 Tình đạo Phật không xa dân chúng,
 Khổ cùng chia vui cũng cùng chia;
 Thiên đường thì cũng cùng về,
 Ví dù địa ngục cũng kê bên nhau.
 Tình đạo Phật người mau có được,
 Tất là mau khỏi cuộc đau sầu;
 Tình đời càng vẫn vương lâu,
1048. Những điều thống khổ càng bâu kéo nhiều.
 Tình đạo Phật rộng yêu rộng độ,
 Yêu mọi người độ khổ mọi người;
 Muốn cùng hưởng cảnh tốt tươi,
 Muốn cùng khỏi kiếp con người trầm luân.
 Tình đạo Phật chẳng ngưng thiện sự,
 Tại gia lành am tự cũng lành;
 Lợi dân phước chúng cứ hành,
1056. Không hề quên cái chơn tình từ bi.
 Tình đạo Phật chẳng gì mua được,
 Đối với đời sau trước một niềm;
 Tình đời tìm cổ tìm kim,
 Nhưng tình đạo Phật chỉ tìm chúng sanh.
 Tình đạo Phật lợi danh chẳng mến,
 Dù lợi danh rù quên thế nào;
 Từ xưa nay vẫn một màu,
1064. Khỏi tình ấy đặt chỗ nào cũng nguyên.
 Tình đạo Phật ý nguyện giữ vững,
 Ở đời không làm bạn người đời;

- Giúp đời cùng được thành thoi,
Sau khi thác mắt như nơi sống còn.
Tinh đạo Phật người non nước một,
Đông Tây hòa Nam Bắc cùng chung;
Thật lòng tương trợ đến cùng,
1072. Trợ thân an lạc trợ hồn siêu thăng.
Tinh đạo Phật chỉ tăng chẳng giảm,
Còn người mê còn cảm hóa luôn;
Riêng mình lao lý chẳng buồn,
Chỉ buồn cảnh khổ vẫn vương người đời.
Tinh đạo Phật nếu đời nào thanh,
Thời ấy người đức hạnh nhân từ;
Nhà nhà lạc nghiệp an cư,
1080. Ít người trộm cướp ít người bợn nhơ.
Tinh đạo Phật lu mờ mỗi lúc,
Là mỗi tăng những phút khổ đau,
Giữa người ít biết thương nhau,
Nhà gây rối mãi nước xào xáo luôn.
Tinh đạo Phật bắt nguồn từ thiện,
Phước lợi dân chẳng khiến hại dân;
Cho nên đời cựu đời tân,
1088. Mỗi tinh đạo Phật rất cần sanh sôi.
Tinh đạo Phật tu bồi đầy đủ,
Mỗi người đều tự chủ được mình;
Không làm mất tánh công minh,
Không làm hư hỏng tâm tình thiêng liêng.
Tinh đạo Phật nào phiền cõi mở,
Mình cùng người chung gỡ gút mây;
Nghiệp mê giống ác không gây,
1096. Đã gây thì hồi chưa gày thì ngăn.
Tinh đạo Phật càng tăng càng phước,
Nhưng tình đời càng buộc càng mê;
Nếu người cõi Phật muốn về,
Nên tăng tinh đạo chớ mê tình đời.
Tinh đạo Phật người ơi chớ lạt,
Sang hèn gì cũng tạc ghi lòng;
Cho tâm trần sớm được trong,
1104. Cho đường trần sớm được thông Phật đài.
Tinh đạo Phật chớ hoài nghi nó,
Xem chơn tình chớ ngó nguy tình;
Thật tinh đạo Phật rất xinh,

- Thật tình đạo Phật quang minh vô cùng.
 Tình đạo Phật đem dung hòa khắp,
 Những tâm tư thiên chấp đều không;
 Rất là bình đẳng chánh công,
1112. Đại đồng ái hộ đại đồng xử phân.
 Tình đạo Phật chữ nhân đặt trước,
 Tìm cách tha hơn buộc tội người;
 Thấy ai quấy việc quấy lời,
 Nên khuyên nên thứ chẳng cười chẳng chê.
 Tình đạo Phật một bề đạo nghĩa,
 Ai ghét chê mai mỉa mặc tình;
 Trọn lòng cứu giúp nhân sinh,
1120. Giúp người mà chẳng tưởng mình giúp ai.
 Tình đạo Phật giỏi mài chung thủy,
 Dân tâm hòa thiên lý cũng hòa;
 Nghiệp nơi mình chẳng sanh ra,
 Tội cùng người khác cũng là hết đi.
 Tình đạo Phật chỉ duy thiện sự,
 Hoàn cảnh nào cũng cứ làm lành;
 Lành mình lành cả nhân sanh,
1128. Cảnh lành chí đến tâm tình lành luôn.
 Tình đạo Phật nếu muôn người có,
 Không còn ai ở khó với ai;
 Đêm đêm cửa chẳng cần gài,
 Người đầy vui vẻ người đầy ấm no.
 Tình đạo Phật chung lo tất cả,
 Phước cùng chia tai họa cùng che;
 Dữ lành cùng bảo nhau nghe,
1136. Thật tình chẳng có màu mè ngoài môi.
 Tình đạo Phật người đời ít hiểu,
 Khi hiểu rồi sẽ trứu mến ngay;
 Bởi vì nó chẳng phụ ai,
 Mà ai nó cũng vãng lai độ đều.
 Tình đạo Phật thương yêu quảng đại,
 Vì độ đời chẳng ngại gian nguy;
 Độ đời với tánh từ bi,
1144. Danh gì cũng chẳng, lợi gì cũng không.
 Tình đạo Phật ước mong người có,
 Để cuộc đời đây đó yên lành;
 Xóm làng hết kẻ lưu manh,
 Nước nhà cũng chẳng còn sanh tai nạn.

- Tinh đạo Phật chỉ mang phước huệ,
Họa hại không hề để cho ai;
Thấy người khổ quyết cứu ngay,
1152. Thấy người vui quyết giúp dài lâu vui.
Tinh đạo Phật muốn xuôi thuận cả,
Không muốn ai gây họa với ai;
Giúp nhau vui sống lâu dài,
Giúp nhau cùng khỏi đọa đầy trần gian.
Tinh đạo Phật mở đàng về Phật,
Cứu chúng sanh hết kiếp luân hồi;
Nhưng mà cũng mở cuộc đời,
1160. Cho người hạnh phúc cho người tự do.
Tinh đạo Phật vui cho thiên hạ,
Thiên hạ cần sẵn dạ giúp cho;
Bất kỳ công việc nhỏ to,
Lúc nào cũng tận tâm lo cho đời.
Tinh đạo Phật thương người là vốn,
Thương ấy đem hành động ra ngoài,
Để cho bá tánh nhờ ngay,
1168. Nhờ trong khi sống, nhờ ngày chết đi.
Tinh đạo Phật không khi nào dối,
Cứu giúp đời thật mỗi từ tâm;
Ví dầu đời có tướng lầm,
Cũng vui chớ chẳng lấy làm trách ai.
Tinh đạo Phật liên dây bá tánh,
Khổ hay vui mọi cảnh không rời;
Vui thì giúp mãi vui tươi,
1176. Khổ thì giúp sớm được rời khổ đau.
Tinh đạo Phật thời nào cũng thiện,
Thiện tâm tư, thiện đến hành vi;
Quý người châu ngọc chẳng bì,
Kính yêu người chẳng hề khi rẻ người.
Tinh đạo Phật luôn vui cứu độ,
Cứu khổ thân độ khổ tâm hồn;
Sống tôn mà thác cũng tôn,
1184. Đối cùng nhân loại xác hồn đều thương.
Tinh đạo Phật theo đường Đức Phật,
Đưa chúng sanh đến mức tuyệt vời;
Không còn mê lụy trong đời,
Cũng không còn tạo nghiệp nơi hồng trần.
Tinh đạo Phật muốn dân tỏ ngộ,

- Sống như nhau cùng độ lẫn nhau;
 Không phân người cấp giai nào,
 1192. Cũng không luận đến nghèo giàu là chi.
 Tình đạo Phật mê si phá trước,
 Để cho người cùng được giác tâm;
 Hối đi những sự đã lầm,
 Chừa đi những việc sắp làm lỗi sau.
 Tình đạo Phật người nào cũng độ,
 Mê giải mê, còn ngộ thêm thông;
 Giác đời rõ lý có không,
 1200. Để cho thấu đáo cõi hồng là chi.
 Tình đạo Phật không ly kẻ thế,
 Bởi thế gian còn hệ tử sanh,
 Và còn thiếu tánh hiền lành,
 Cho nên đạo Phật khối tình còn to.
 Tình đạo Phật ai dò thấu đặng,
 Biết khác hơn người đoán thường tình;
 Tình đầy đại thiện đại minh,
 1208. Lo người hơn việc lo mình dư muôn.
 Tình đạo Phật luôn luôn bác ái,
 Thương đại đồng chẳng phải thương riêng;
 Muôn cho ai cũng bình yên,
 Muốn cho ai cũng lương hiền như nhau.
 Tình đạo Phật trần lao gọi rửa,
 Sanh sống thanh bạch giữa cõi đời,
 Phận người đối xử vẹn nơi,
 1216. Mà không để bị tình đời trói trắng.
 Tình đạo Phật rất năng độ chúng,
 Từ thời xưa lâu cũng như nay;
 Độ không chừa bỏ một ai,
 Dù là người đó ở giai cấp nào.
 Tình đạo Phật không bao giờ cạn,
 Cổ kim luôn lai láng ruộng đời;
 Thấm nhuần tất cả mọi nơi,
 1224. Khiến tươi đời sống khiến vui tấm lòng.
 Tình đạo Phật từ trong bi nguyện,
 Còn tình đời từ biển dục tâm;
 Tình đời càng vượng càng lắm,
 Nhưng tình đạo Phật càng thâm càng màu.
 Tình đạo Phật có đâu phải dễ,
 Có được rồi chớ để mất đi;

- Riêng mình cố gắng duy trì,
1232. Đồng thời khuyên kẻ khác qui hướng cùng.
Tinh đạo Phật nên tung ra khắp,
Để giống mê không mọc thêm ra;
Tinh lòng tất cả người ta,
Biết đâu xiềng xích, đâu là tự do.
Tinh đạo Phật muốn cho giải thoát,
Giải thoát đường sống chết hồng trần;
Nhứt là giải thoát khổ thân,
1240. Cho mình cho kẻ hết cơn đọa đày.
Tinh đạo Phật nay mai lo cả,
Ăn trái còn chừa quả để mai;
Biết lo thân sống hiện nay,
Mà còn lo đến ngày mai thân tàn.
Tinh đạo Phật thế gian không cảm,
Nhưng chẳng hề lãnh đạm với đời,
Sẵn sàng giúp ích mọi nơi,
1248. Giúp đời cho đến thở hơi cuối cùng.
Tinh đạo Phật biết dung thứ rộng,
Rộng dung nhưng chẳng phóng tâm trần;
Dung người do cái lòng nhân,
Dung người để cảm hóa thân tâm người.
Tinh đạo Phật rất vui việc nghĩa,
Cũng rất vui trau tria tánh lành;
Nghĩa làm mà chẳng xưng danh,
1256. Lành trau mà chẳng khoe mình chân tu.
Tinh đạo Phật cương nhu lưỡng dụng,
Cương vì lành nhu cũng vì lành;
Lành mình lành cả nhân sanh,
Lành trong tư tưởng lành hành động ra.
Tinh đạo Phật muốn nhà nước thanh,
Muốn mọi người lành mạnh ấm no;
Vì đời chẳng ngớt toan lo,
1264. Lo đời nhưng chẳng hề cho lụy đời.
Tinh đạo Phật như lời Phật thuyết,
Nói từ bi làm việc từ bi;
Cuộc đời có thanh có suy,
Từ bi chẳng có biến di chút nào.
Tinh đạo Phật chẳng nao lúc khổ,
Gặp buổi nghèo càng độ nhiều hơn;
Người ăn cơm chẳng thấy lờn,

1272. Tình nhà đạo Phật chẳng sòn từ bi.
 Tình đạo Phật dắt đi đến Phật,
 Nửa chừng đường chẳng dứt dây ai;
 Dù cho gặp lăm chông gai,
 Dù rằng ngày tháng kéo dài bao lâu.
 Tình đạo Phật gìn câu hải thệ,
 Độ chúng sanh như kệ kinh truyền;
 Nếu nay độ chẳng mãn nguyện,
1280. Cũng thề tái độ ngay liền mai sau.
 Tình đạo Phật trào nào cũng Phật,
 Không trào nào tánh chất ra ma;
 Tin không tự ý người ta,
 Chớ tình đạo Phật vẫn là bất di.
 Tình đạo Phật tuy ly thoát tục,
 Nhưng mà không tiêu cực tinh thần;
 Thường lo tế thế độ dân,
1288. Khỏi mê khổ kiếp khỏi luân chuyển đời.
 Tình đạo Phật khuyên người rán có,
 Được có rồi rán mở rộng ra,
 Cho mình cho khắp người ta,
 Sống hòa nhân loại, thác hòa Phật Tiên.
 Tình đạo Phật sâu duyên với Phật,
 Nợ thế gian lần dứt hết đi;
 Không gây những nghiệp mê si,
1296. Cũng không tạo những sự gì trời trăng.
 Tình đạo Phật cố ngăn dục vọng,
 Cố làm cho tâm động ra bình,
 Cố làm chủ được lòng mình,
 Cố làm tan lớp vô minh lâu đời.
 Tình đạo Phật xét nơi mình trước,
 Nhận thức rằng tội phước do mình;
 Người ngoài chỉ để chứng minh,
1304. Việc mình mình phải tự tin lấy lòng.
 Tình đạo Phật vốn không vọng ngoại,
 Tự mình lo ngó lại nơi tâm;
 Tin rằng cái mối huyền thâm,
 Nội tâm sẽ thấy ngoại tâm khó trông.
 Tình đạo Phật hội lòng với Phật,
 Lòng với lòng hòa một không hai;
 Không đi ngược lối Như Lai,
1312. Niết Bàn nhất định có ngày tới nơi.

- Tinh đạo Phật chẳng rời bốn nguyện,
Nguyện độ mình độ đến mẹ cha,
Độ thân tộc, độ người ta,
Quyết tu công đức dù là khổ lao.
Tinh đạo Phật ngày nào chưa toại,
Ngày ấy còn lưu lại hồng trần,
Đưa người khỏi bến mê tân,
1320. Dầu cho lao lý xác thân thế nào.
Tinh đạo Phật chẳng nao việc khó,
Sự đáng làm gắn bó cho thành;
Nhứt là việc giúp nhân sanh,
Gian truân mấy cũng tiến hành không thôi.
Tinh đạo Phật còn đời còn nó,
Nó không bao giờ bỏ người đời;
Nếu đời chưa được thành thời,
1328. Nó càng tìm cách giúp đời nhiều hơn.
Tinh đạo Phật là chơn tình nghĩa,
Chẳng khi nào bỏ kẻ thế gian;
Thế gian ví có phụ phàng,
Nhưng tinh đạo Phật một đàng yêu thương.
Tinh đạo Phật vui nhường cơm áo,
Vui nhin qua việc bạo lời hung;
Lúc nào cũng rất khoan dung,
1336. Việc lành thì chẳng tiếc cùng một ai.
Tinh đạo Phật chỉ gây phước huệ,
Cho mình và cho kẻ thế gian;
Thà cam chịu sống cơ hàn,
Không ham những thứ giàu sang tội đời.
Tinh đạo Phật xét nơi tội phước,
Không làm càn theo dục tâm phàm;
Vì rằng những việc muốn ham,
1344. Là nguyên nhân khiến người làm khổ đau.
Tinh đạo Phật lo sao giải kiếp,
Không muốn thêm nặng nghiệp hồng trần,
Cho nên cố gắng tu thân,
Ảo huyền quyết tránh, lý chân quyết tìm.
Tinh đạo Phật một niềm tin Phật,
Tin Phật đà siêu thoát tử sanh;
Tin mình có thể tu thành,
1352. Tin muôn việc dữ hay lành tại tâm.
Tinh đạo Phật lỗi làm tự sửa,

- Học lấy gương Phật ở ngàn xưa;
 Thấy sai nay cải mai chừa,
 Nghiệp phạm chẳng để dây dưa nhiều lần.
 Tình đạo Phật chẳng dừng bước đạo,
 Tiến đến khi rớt ráo pháp màu;
 Tiến trên hành động cao sâu,
1360. Tiến trên công việc giải bầu mê ly.
 Tình đạo Phật chẳng gì cản nổi,
 Vượt qua muôn chướng ngại trên đời;
 Làm theo ý muốn siêu vời,
 Làm cho chí nguyện độ người còn mê.
 Tình đạo Phật không hề thối chí,
 Dù đường còn vạn lý xa xôi;
 Cứ đi đến chỗ mới thôi,
1368. Không dừng bước trước cuộc đời gian truân.
 Tình đạo Phật nặng phân đạo lý,
 Đạo lý bao tâm trí đặt vào;
 Y hành đường lối siêu cao,
 Cho mê đời hết, cho sàu dân tan.
 Tình đạo Phật thế gian chẳng nhiễm,
 Nhưng mà không phải yếm thế gian;
 Thường lo cứu khách trần hoàn,
1376. Xây cho đời cảnh bình an no lành.
 Tình đạo Phật tử sanh vẫn Phật,
 Sống Niết Bàn và thác Niết Bàn;
 An vui sống thác hai đàng,
 Thế nên chẳng ngót lo toan cho đời.
 Tình đạo Phật biết mọi bỏ xác,
 Nhưng hôm nay vẫn giúp người ta;
 Đó là chủ nghĩa Thích Ca,
1384. Đó là tâm niệm của nhà từ bi.
 Tình đạo Phật chuyện gì đáng bỏ,
 Quyết bỏ xong chẳng có dần dà;
 Còn điều chi đáng làm ra
 Quyết làm cho được dù là khó khăn.
 Tình đạo Phật luôn căn cứ đạo,
 Việc ở ăn ngay thảo nhân từ;
 Dựa chân lý để suy tư,
1392. Xem người lành dữ để cư xử mình.
 Tình đạo Phật tự tin trước hết,
 Tin nên hư mọi việc tại tâm;

- Mỗi manh đạo pháp cao thâm,
Tin mình có thể sẽ tìm kiếm ra.
Tinh đạo Phật bên tòa sen Phật,
Chẳng bao giờ để mất đức tin;
Càng tin Phật đứng trước mình,
1400. Càng noi theo những hành trình Phật xưa.
Tinh đạo Phật mến ưa Phật pháp,
Mến đến không còn tạp niệm trần;
Lời nào của Phật đã phân,
Tập trung tất cả tinh thần làm theo.
Tinh đạo Phật nghiệp đeo lo dứt,
Giống từ bi tận lực gieo ra;
Học câu Bồ Tát ma ha,
1408. Khổ mình và khổ người ta phá bằng.
Tinh đạo Phật trời trăng dám đo,
Chẳng bao giờ ghét bỏ người nào;
Với ai cũng đối như nhau,
Với ai cũng sẵn sàng trao lời lành.
Tinh đạo Phật chẳng sanh việc ác,
Việc thiện lo tạo tác không ngừng;
Không mưu việc thiện riêng thân,
1416. Mà mưu việc thiện cả dân chúng nhờ.
Tinh đạo Phật không mơ quyền quý,
Chỉ ước mong đạo lý rộng bày;
Nơi mình hết việc phạm sai,
Nơi người cũng chẳng còn ai lỗi làm.
Tinh đạo Phật đạo tâm làm trọng,
Lấy đạo tâm để sống với đời;
Nói làm suy xét cạn nơi,
1424. Tránh cho mình khỏi bị rơi đường tà.
Tinh đạo Phật lỗi qua biết hối,
Hối lỗi qua chừa lỗi sau này;
Trừ ngay ý tưởng tà tây,
Làm ngay những việc rất hay rất lành.
Tinh đạo Phật thân tình đại chúng,
Khuyến lời lành cung ứng việc lành;
Chỉ đường Tịnh độ vắng sanh,
1432. Ra tay giúp đỡ trong tình cảnh nguy.
Tinh đạo Phật chẳng khi kẻ khó,
Cũng không chê ai có lỗi lầm;
Khó thì cố giúp khỏi lâm,

- Lỗi lầm thì cố thức tâm cho người.
 Tình đạo Phật vui tươi hòa nhã,
 Nhìn người bằng tất cả niềm thương;
 Sẵn sàng nhường việc đáng nhường,
 1440. Vui cho những sự người đương thiết cần.
 Tình đạo Phật giả chơn vạch rõ,
 Không làm điều chẳng có phước duyên;
 Mình cùng người rất quan liên,
 Hậu lai hoặc việc đương tiền có nhau.
 Tình đạo Phật đề cao lẽ chánh,
 Chánh nói làm, chánh tánh tâm mình;
 Làm chơn chánh để sống sinh,
 1448. Dù nghèo khổ cũng chẳng chên trong lòng.
 Tình đạo Phật sống thông giới Phật,
 Không sống ngăn cách biệt cõi phạm;
 Sống đời đời chẳng chút tham,
 Sống đời mà chỉ muốn ham đạo mầu.
 Tình đạo Phật đến đâu cũng đạo,
 Việc chánh không ai bảo cũng làm;
 Làm mà danh vọng chẳng ham,
 1456. Vì người hơn việc vì tham cho mình.
 Tình đạo Phật hữu tình hữu độ,
 Nhưng vô tình cũng cố gieo duyên;
 Độ người không có giới biên,
 Nếu còn ai khổ còn nguyên độ cho.
 Tình đạo Phật lòng lo như Phật,
 Lo tìm phương mở gút mê đời;
 Lo cho người sống thanh thoi,
 1464. Lo cho người chết khỏi nơi luân hồi.
 Tình đạo Phật không thôi việc Phật,
 Nếu đời còn trong giấc Nam Kha;
 Tu là cứu độ người ta,
 Người ta còn khổ thì là còn tu.
 Tình đạo Phật chẳng mù sự thế,
 Trong đời mà không để nhiễm đời;
 Nhìn đời qua cuộc đầy voi,
 1472. Vạch đường bắt diệt cho người cùng đi.
 Tình đạo Phật không nghi nhân quả,
 Tin chắc điều vay trả chẳng làm;
 Dù sao cũng vẫn cam tâm,
 Những điều tội ác không làm cho ai.

- Tinh đạo Phật chẳng sai lời Phật,
 Phật bảo lành thì quyết làm lành;
 Làm lành chẳng quản tử sanh,
 1480. Lành cho đúng nghĩa tu hành Phật gia.
 Tinh đạo Phật người ta muốn rõ,
 Nên đi sâu vào đó mà xem;
 Sạch trong chẳng chút luốc lem,
 Yêu đời thành thật và đem phúc đời.
 Tinh đạo Phật thù người chẳng có,
 Ân cho người điều đó có luôn;
 Ví dầu bị kẻ ghét buồn,
 1488. Cũng không vì đó mà buông tánh lành.
 Tinh đạo Phật trọn tin lời Phật,
 Nguyện tu thân và quyết độ người;
 Sự tu cao thượng tốt tươi,
 Chính là ở chỗ độ người độ ta.
 Tinh đạo Phật đồng hòa các giới,
 Giúp giới nào cũng hội Phật tâm;
 Giúp nhau đồng khởi sai lầm,
 1496. Giúp nhau đồng tuyệt hết mầm khổ đau.
 Tinh đạo Phật chỗ nào cũng sáng,
 Sáng đời người sáng bản tâm người;
 Đến đâu là đó vui tươi
 Khiến đời cùng giúp, khiến đời cùng thương.
 Tinh đạo Phật vô thường kiếp rõ,
 Nên mau lo đâu đó vẹn tròn;
 Hẹn thăm với tấm lòng son,
 1504. Vừa là tu Phật, vừa còn tu nhân.
 Tinh đạo Phật nghiệp trần quyết gỡ,
 Nợ không đeo chỉ mở mà thôi,
 Sợ đường sanh tử luân hồi,
 Sợ câu quả báo của đời nay mai.
 Tinh đạo Phật ngó ngay vào Phật,
 Noi con đường siêu thoát Phật đi;
 Đi cho khỏi cảnh mê si,
 1512. Đi ra ngoài cái phạm vi hồng trần.
 Tinh đạo Phật tự thân quyết độ,
 Độ mình như chur Tổ ngàn xưa;
 Tìm nơi thoàn Bát nhã đưa,
 Đồng thời chỉ những người chưa biết đường.
 Tinh đạo Phật yêu thương trong giác,

- Không yêu thương trong các tánh mê;
 Vì đường chánh giác lập thề,
 1520. Vì từ bi đạo mà đề đầu nguyên.
 Tình đạo Phật vừa hiền vừa sáng,
 Không dữ không mù quáng tánh tình;
 Quyết làm chủ việc tử sinh,
 Quyết làm chủ những điều mình làm ra.
 Tình đạo Phật quý ma chẳng sợ,
 Và cũng không sợ kẻ ngoài đời;
 Nhưng mình chỉ sợ mình thôi,
 1528. Sợ lòng mình quấy sợ người mình hư.
 Tình đạo Phật, Phật từ tâm phát,
 Mê là phạm còn giác Như Lai;
 Tại mình chẳng phải tại ai,
 Cho nên phải tự dò mài lấy thân.
 Tình đạo Phật tin rằng có Phật,
 Phật từ bi nhưng rất công bằng;
 Phật không thể độ hung hăng,
 1536. Muốn cho Phật độ phải năng làm hiền.
 Tình đạo Phật cố nhiên kính Phật,
 Kính Phật là đại đức đại minh;
 Trong lòng vừa kính vừa tin,
 Tin theo và gắng chí hành động theo.
 Tình đạo Phật, Phật treo gương lớn,
 Soi đó mà rửa bợn như đời;
 Nếu ngày nào cũng nhớ soi,
 1544. Tất là sẽ hết tanh hôi đời mình.
 Tình đạo Phật không tin suôn sẻ,
 Tin rồi là tìm lẽ thật hành;
 Tin sau khi nghĩ suy rành,
 Tin nơi chơn lý không tin mê cuồng.
 Tình đạo Phật biết tuồng đời giả,
 Nhưng mà không bỏ cả người đời;
 Thấy đời sống gợi tất hơi,
 1552. Càng lo cứu giúp cho đời nhiều hơn.
 Tình đạo Phật thân trần tánh Phật,
 Chung với đời tâm đức hơn đời;
 Nghĩ điều tội phước nay mai,
 Giúp người thì có, hại người thì không.
 Tình đạo Phật trong lòng thường xét,
 Xét lòng mình xét việc thế gian;

- Đời như mây tụ rồi tan,
 1560. Gìn lòng chẳng để sanh đàng bất lương.
 Tình đạo Phật thẳng đường giác ngộ,
 Lúc tiến hành bỏ mạng cũng vui;
 Không vì lao khổ mà lùi,
 Không vì vật chất mà xuôi theo đời.
 Tình đạo Phật độ người vì đạo,
 Chẳng độ người vì gạo vì tiền;
 Vì mong giải thoát mà hiền,
1568. Không vì danh lợi mà nguyên lo tu.
 Tình đạo Phật chẳng mù dẫn quáng,
 Mà chỉ cho người sáng dẫn mù;
 Dẫn cho người biết lỗi tu,
 Dẫn cho người khỏi cảnh u mê đời.
 Tình đạo Phật lành lời lành sự,
 Lành trong lòng căn cứ trước tiên;
 Trọn lành trọn sáng là nguyên,
1516. Ý nguyên ấy vẫn gắn liền trong tâm.
 Tình đạo Phật tự tâm mới thấy,
 Chờ luống công nhờ cậy người ngoài;
 Tự mình biết đặng biết cay,
 Tự mình phải thấy bõn lai tâm mình.
 Tình đạo Phật lời kinh vạch lối,
 Phải tìm trong tâm mới thấy ra;
 Những gì là Đức Phật Đà,
1584. Những gì sanh chúng cũng là tại tâm.
 Tình đạo Phật lòng cầm chắc được,
 Phật cùng mình kẻ trước người sau;
 Quay đầu ngó lại thấy nhau,
 Trái thì đã chín, trái màu còn xanh.
 Tình đạo Phật để dành cho thế,
 Không dành riêng cho kẻ siêu phàm;
 Được rồi đem giúp nữ nam,
1592. Nhược bằng chưa được rán làm cho ra.
 Tình đạo Phật, tình ma khác hẳn,
 Phật thì chân, ma chẳng phải chân;
 Nếu người thật muốn tu thân,
 Tránh tình ma mị lựa chân Phật tình.
 Tình đạo Phật tự mình phát khởi,
 Phải thẳng qua các mối tình đời;
 Lòng thương người rộng muôn nơi,

1600. Giúp qua sông khỏ, giúp rời nghiệp mê.
 Tình đạo Phật đưa về tới Phật,
 Tùy theo người diu dắt khác nhau;
 Hoặc là tới trước tới sau,
 Không hề bỏ một người nào lạc đi.
 Tình đạo Phật chỉ vì đại độ,
 Độ khắp nơi không chỗ nào chừa;
 Đi đâu như hạn cho mưa,
1608. Hữu tâm thì độ chẳng chừa bỏ ai.
 Tình đạo Phật tự khai khai thế,
 Mở sống đời mở bể pháp tâm;
 Sống không còn bị lỗi lầm,
 Tâm không còn bị hãm cầm trong mê.
 Tình đạo Phật bỏ bê sao nữ,
 Xét kỹ đi rồi cố tạo nên;
 Xong câu nghĩa trả ân đền,
1616. Sẽ không vô ích sống trên cõi đời.
 Tình đạo Phật mỗi người nhớ phát,
 Tiến hành đường tự giác giác tha;
 Khiến hồi tâm khắp người ta,
 Người người tỏ ngộ, nhà nhà bình an.
 Tình đạo Phật luận bàn sao hết,
 Ăn sâu nơi sống chết người đời;
 Người đời sống chết chưa thôi,
1624. Thì tình đạo Phật chưa rời thế gian.
 Tình đạo Phật Niết Bàn là vốn,
 Nhưng thế gian là chốn lập công;
 Ở trần nêu chẳng tốt lòng,
 Niết Bàn Cực Lạc chớ hòng sang qua.
 Tình đạo Phật muôn nhà rán có,
 Chớ nói suông đừng ngó lơ là;
 Ít nhiều cũng rán làm ra,
1632. Cho người thỏa dạ, cho ta an lòng.
 Tình đạo Phật không tòng kẻ quấy,
 Mà cũng không tự dấy bất minh;
 Biết răn biết sửa lấy mình,
 Và là biết giác, biết bình người ta.
 Tình đạo Phật tuy là thương rộng,
 Nhưng mà không để phóng tâm trần;
 Thương trong tự chủ tinh thần,
1640. Không hề để bị mê dân trong thương.

- Tinh đạo Phật suy lường trong huê,
Nghĩ tưởng trong ngu trệ thì không;
Lợi danh khó ám ảnh lòng,
Những trò dục lạc càng không thể lừa.
Tinh đạo Phật biết ngừa trước việc,
Biết ăn năn hối tiếc khi lầm;
Bình tâm và biết thức tâm,
1648. Việc làm chẳng rói, lỗi lầm chẳng thêm.
Tinh đạo Phật đáng mềm mềm hẳn,
Đáng cứng thì cứng chẳng chi so;
Cứng mềm đều được tự do,
Không do ngoại lực khiến cho cứng mềm.
Tinh đạo Phật âm êm nhân loại,
Không giống như những thói gây loạn;
Mỗi tình đạo Phật càng lan,
1656. Thì trong xã hội người càng vui tươi.
Tinh đạo Phật mọi người rán tập,
Tập cho lòng Phật pháp thuần thành;
Bạo hành ác niệm hết sanh,
Cõi đời sáng suốt tốt lành thấy ra.
Tinh đạo Phật lớn là lớn quả,
Lớn Phật tình để hóa độ nhơn;
Nếu cần đạo quả viên chơn,
1664. Thì tình đạo Phật phải cần mở to.
Tinh đạo Phật giúp cho nhau có,
Kẻ vạch đường người trở lối đi;
Giúp nhau cảnh khổ thoát ly,
Cùng vì đạo cả, cùng vì từ tâm.
Tinh đạo Phật từ tâm đạo nhỏ,
Bồi dưỡng cho lớn trở trái bông;
Khó khăn nhiều lắm chẳng không,
1672. Phải cần quyết chí bền lòng mới nên.
Tinh đạo Phật không quên đường Phật,
Cổ tiến lên gai góc chẳng nài;
Nếu chưa thấy mặt Như Lai,
Thì còn đi mãi đi hoài không thôi.
Tinh đạo Phật yên ngồi bao nữ,
Trong khi đời rối gỡ chưa xong;
Ít nhiều cũng phải ra công,
1680. Mới là chẳng trái ngược lòng từ bi.
Tinh đạo Phật tùy nghi tề độ,

- Nhưng mà không đua bợ theo đời;
 Cũng không khiếp nhược trước người,
 Tùy phương nhưng vẫn chủ nơi lòng mình.
 Tình đạo Phật chẳng sinh oán ghét,
 Oán ghét làm cháy khét đạo tâm;
 Nghĩa nhân không những dập bầm,
 1688. Mà còn khiến phạm lỗi lầm to hơn.
 Tình đạo Phật cứu nhơn một dạ,
 Lòng từ bi hỷ xả tràn trề;
 Chẳng buồn khi bị người chê,
 Cũng không chấp trách thói mê của người.
 Tình đạo Phật ngược xuôi vẫn Phật,
 Phật trong tâm, Phật thật hành ra;
 Phật mình Phật khắp người ta,
 1696. Nguyễn làm Phật được dù là khó khăn.
 Tình đạo Phật lập ngăn biển khổ,
 Bằng tấm lòng đại độ đại bi;
 Nếu nay ý nguyện chưa y,
 Thì mai thì một vẫn trì cho xong.
 Tình đạo Phật tiến trong khó tiến,
 Tu trong muôn câu chuyện khó tu;
 Sống trong cuộc thế mặc dù,
 1704. Nhưng hành động đúng đạo mầu Thích Ca.
 Tình đạo Phật gieo ra giống Phật,
 Cố sức gieo dầu đất khô khan;
 Không gieo những giống phàm gian,
 Ví dù giống ấy có mang tới mời.
 Tình đạo Phật khuyên đời lánh dữ,
 Rán làm lành khỏi sự báo oan;
 Bỏ đi ác niệm trần gian,
 1712. Để ngồi sanh tử khổ nản tiêu đi.
 Tình đạo Phật phụng trì Phật pháp,
 Thực hành từ việc một cho nên;
 Không hề Phật pháp để quên,
 Luôn luôn Phật pháp đặt trên cuộc đời.
 Tình đạo Phật theo lời Phật dạy,
 Cố vượt qua biển ái sông mê;
 Ngó theo hướng Phật mà về,
 1720. Dù đời có muốn làm mê cách nào.
 Tình đạo Phật khuyên nhau cải hối,
 Chẳng để cho tội lỗi thêm ra;

- Cùng thương cùng giúp cùng hòa,
Việc lành việc phước thì là cùng lo.
Tinh đạo Phật tạo cho đời tốt,
Không khiến đời ngu dốt khổ nàn;
Sẵn sàng thay khổ thế gian,
1728. Không đành để thế gian mang khổ mình.
Tinh đạo Phật vững tin vững bước,
Tin làm lành được phước không sai,
Tin rằng có cảnh Như Lai,
Bước theo đường Phật có ngày gặp ra.
Tinh đạo Phật vừa là cầu Phật,
Vừa tu thân vừa dắt dìu người;
Giúp người sống được vui tươi,
1736. Chỉ cho người cách lánh đời trầm luân.
Tinh đạo Phật lời chân cứ nói,
Việc chánh thì cứ khởi ra làm;
Lợi người dù khổ cũng cam,
Sự tu nhứt quyết lo kham lòng từ.
Tinh đạo Phật thiện như lời thiện,
Chẳng làm sai câu chuyện nói ra;
Không riêng khuyến thiện người ta,
1744. Mà lời thiện ấy cũng là tự khuyên.
Tinh đạo Phật, Phật duyên chẳng bỏ,
Mình có cho người có như mình;
Thấy ai Phật pháp biết tin,
Tìm phương trợ trưởng cho mình đạo màu.
Tinh đạo Phật kinh cầu liễu nghĩa,
Không đọc suông lấy lệ cho qua;
Lời kinh đem thật hành ra,
1752. Kinh không phải để ngâm nga giải buồn.
Tinh đạo Phật tìm nguồn kiếm nước,
Không leo cây để bắt cá to;
Xem kinh để tự mình lo,
Không chờ kinh thế làm cho việc mình.
Tinh đạo Phật khi minh Phật lý,
Khi tin lời Phật chỉ không lầm;
Tu theo với cả thành tâm,
1760. Khó làm cho bỏ, khó làm cho quên.
Tinh đạo Phật muốn nên đạo cả,
Độ mẹ cha và hóa độ đời;
Đường tu quyết đạt đến nơi,

- Dù người cản trở, dù trời nắng mưa.
 Tình đạo Phật biết thừa cõi tạm,
 Hợp rồi tan như đám bèo mây;
 Ở đời chẳng để đời sai,
1768. Mình cùng người quyết ra ngoài số căn.
 Tình đạo Phật tin rằng tâm Phật,
 Vì mê si làm mất giác quan;
 Cố bình tâm hết rối loạn,
 Để cho ánh sáng dịu dàng hiện ra.
 Tình đạo Phật đèn nhà khêu tỏ,
 Mời cho đèn nhà nọ nhà kia;
 Khóa khi mở phải cần chìa,
1776. Giải mê nhứt định không lia giác tâm.
 Tình đạo Phật cố tầm đạo cả,
 Xem kệ kinh để phá lưới mê;
 Xem kinh để biết đường về,
 Xem kinh để rõ giác mê con người.
 Tình đạo Phật chẳng rời chân lý,
 Lấy lý chân xử trí đạo đời;
 Đời nhân nghĩa chẳng xe lơi,
1784. Đạo siêu thoát chẳng để rời trong tâm.
 Tình đạo Phật xét thâm trong tánh,
 Xem lòng mình sinh thánh hay phàm;
 Tự mình cải sửa cho kham,
 Nay không xong cũng quyết làm mai xong.
 Tình đạo Phật chim lồng quyết sổ,
 Không để thân cầm cố hồng trần;
 Tự làm chủ khẩu, ý, thân,
1792. Không cho tham ác ngu đàn sanh ra.
 Tình đạo Phật giúp ta thành Phật,
 Người tu nên bồi đắp cho cao;
 Lập bằng hồ thẳm trần lao,
 Và khai đại lộ tiến vào Như Lai.
 Tình đạo Phật muốn ai cũng Phật,
 Tin rằng ai tu được cũng thành;
 Phật xưa thì cũng chúng sanh.
1800. Chúng sanh giác được là danh Phật Đà.
 Tình đạo Phật nhà nhà nên tập,
 Không khí vui tràn ngập gia đình;
 Cũng làm sáng tỏ nhân sinh,
 Được thông lúc sống, được minh khi tàn.

- Tinh đạo Phật phá tan ngã chấp,
 Chẳng trước tâm không sắc sắc không;
 Từ bi hỷ xả một lòng,
1808. Dùng thuyền Bát Nhã đục xông cứu đời.
 Tinh đạo Phật không rời gốc đạo,
 Lấy nhân từ hiếu thảo vun bồi;
 Khó làm mấy cũng không thôi,
 Cố vun bồi mãi đến hồi trái bông.
 Tinh đạo Phật có trồng có hưởng,
 Khuyên người đời tin tưởng chắc đi;
 Giữ lòng chân chánh tu trì,
1816. Đạo mầu sẽ được đáp y lòng mình.
 Tinh đạo Phật tự bình tâm loạn,
 Sống chánh chân, phán đoán chánh chân;
 Một lòng lập mạng tu thân,
 Minh cùng người quyết nghiệp trần đẹp xong.
 Tinh đạo Phật lấy lòng thấy Phật,
 Không phải riêng lấy mắt hữu vi;
 Lấy lòng để thấy từ bi,
1824. Lấy lòng để có tương tri với lòng.
 Tinh đạo Phật đời thông đạo cảm,
 Chân khuyên tim, giả tạm khuyên xa;
 Gây tình thân khắp người ta,
 Mở đường tịnh độ giữa nhà muôn dân.
 Tinh đạo Phật mượn thân lập đạo,
 Không vì thân để tạo lỗi lầm;
 Đọa siêu thân vốn là mầu,
1832. Thân là thuyền để biển trần lướt qua.
 Tinh đạo Phật cho là thân giả,
 Nhưng mà không hành hạ xác thân;
 Nên hư do ở tâm thần,
 Chớ thân xác chỉ là phân tay sai.
 Tinh đạo Phật biết ai cũng chết,
 Tuy nhiên không khinh miệt một ai;
 Cố làm ai cũng sống dai,
1840. Chỉ cho người cách khỏi đày trần gian.
 Tinh đạo Phật đời càng thấy mỏng,
 Càng thương đời càng động từ tâm;
 Quyết làm hết kiếp u trầm,
 Hết đem thân sống làm mầu tội nhơ.
 Tinh đạo Phật không chờ chết đến,

- Không chết vì những chuyện bất lành;
 Tìm không chết lúc còn sanh,
 1848. Lựa làm những việc chết thanh nhàn hân.
 Tình đạo Phật rất tôn kính Phật,
 Kính Phật bao thì giúp người bao;
 Giúp người là việc đạo mau,
 Việc người không giúp Phật nào chứng cho.
 Tình đạo Phật muốn to đạo quả,
 Sự độ đời lòng dạ phải to;
 Độ đời sống được ấm no,
 1856. Độ đời tâm được đổi cho hiền lành.
 Tình đạo Phật đạo hành khắp chỗ,
 Tu tự do tế độ tự do;
 Đáng lo thì cứ việc lo,
 Đáng làm thì cứ làm cho công thành.
 Tình đạo Phật chẳng ganh phú quý,
 Không buồn rầu khi bị nghèo nàn;
 Bàn cùng hay việc giàu sang,
 1864. Chẳng làm cho chí mình toan đổi đời.
 Tình đạo Phật muốn đời toàn thiện,
 Không muốn ai có chuyện bất lành;
 Muốn người cùng giúp sống sanh,
 Muốn người cùng giải sầu thành thế gian.
 Tình đạo Phật trước bàn Tam Bảo,
 Không nguyện cầu đắc đạo riêng thân,
 Mà cầu cho khắp muôn dân,
 1872. Sống tai nạn khỏi thác thần thức siêu.
 Tình đạo Phật chẳng chịu tánh ác,
 Tánh ác sanh tìm cách diệt ngay;
 Ác không những hại mình đây,
 Mà còn khiến kẻ khác lây chịu sầu.
 Tình đạo Phật có đâu riêng phước,
 Thường muốn người cùng được phước chung;
 Không bao giờ nở hành hung,
 1880. Cũng không hề muốn thung dung một mình.
 Tình đạo Phật khi sanh ý quấy,
 Biết mình chưa khỏi cái mê si;
 Mê si nếu chẳng diệt đi,
 Thì là trí huệ làm gì sanh ra.
 Tình đạo Phật khiến ma theo Phật,
 Không để ma dìu dắt Phật theo;

- Tánh ma là mối nguy nghèo,
 1888. Dứt đi không để nó đeo theo mình.
 Tinh đạo Phật nhờ tin nhân quả
 Sự ác gian tất cả đều chừa;
 Việc lành cố gắng sớm trưa,
 Niệm tà chẳng để dây dưa trong lòng.
 Tinh đạo Phật tâm không bỏ luống,
 Cũng không cho phí uổng thời gian;
 Ruộng lòng hôm sớm lo toan,
1896. Để cho khi đến mùa màng nở bông.
 Tinh đạo Phật qua sông mê khổ,
 Không phải dùng thuyền gỗ thế gian,
 Mà dùng chiếc Bát Nhã hoàn;
 Thiếu hoàn Bát Nhã khó sang tới bờ.
 Tinh đạo Phật phụng thờ đức Phật,
 Chẳng phải cầu lợi lộc công danh;
 Chỉ cầu khởi nghiệp tử sanh,
1904. Và cầu học lấy gương lành đại bi.
 Tinh đạo Phật qui y với Phật,
 Nhưng tu hành đạo đức với người;
 Lấy lời Phật dạy tốt tươi,
 Dem ra đối xử với người trần gian.
 Tinh đạo Phật ngoài bàn thờ Phật,
 Còn đem thờ trong tác lòng mình;
 Đi đâu hạnh Phật cũng gìn,
1912. Ở đâu lời Phật cũng tin lo làm.
 Tinh đạo Phật thân phàm chẳng luyến,
 Mượn phàm thân để tiễn người đời;
 Khi đưa khách được tới nơi,
 Lúc nào cũng sẵn sàng rời phàm thân.
 Tinh đạo Phật thoát trần là cội,
 Từ bi là đường lối phải đi;
 Thoát trần mà thiếu từ bi,
1920. Thì trần ấy chẳng dễ gì thoát ra.
 Tinh đạo Phật phải là đại độ,
 Thân thích hay hèm ố cũng thương;
 Tùy người độ có nhiều phương,
 Phương nào cũng dẫn về đường từ bi.
 Tinh đạo Phật chẳng gì hơn Phật,
 Hạnh Phật lành và đức Phật cao;
 Làm như Phật hết khổ lao,

1928. Tuy thân ở thể hồn vào Tây Phương.
 Tình đạo Phật khó lường sức rộng,
 Rộng thương đời rộng công hiến đời;
 Ngày nào còn mấy tác hơi,
 Còn làm sáng suốt thành thơ cho người.
 Tình đạo Phật cho đời thanh tịnh,
 Thanh tịnh luôn ngoại cảnh nội tâm;
 Tâm thanh tịnh Phật lại tầm,
1936. Cảnh thanh tịnh Niết Bàn nằm thế gian.
 Tình đạo Phật ngày càng kêu mãi,
 Kêu cho người trở lại đường lành;
 Đòi đời ô trọc ra thanh,
 Sống không để mất tâm linh con người.
 Tình đạo Phật cho tươi giống Phật,
 Giống Phật không để mục trong đời;
 Đời càng bùn trịnh tanh hôi,
1944. Càng làm giống Phật đậm chồi thêm cao.
 Tình đạo Phật người đau biết xót,
 Người khổ không để mất lạnh lòng;
 Theo đường chư Phật đã dùng,
 Càng tu càng phải sống chung với đời.
 Tình đạo Phật muốn người tu cả,
 Muốn ai tu Phật quả cũng thành;
 Vì lòng muốn độ chúng sanh,
1952. Nên cần gần gũi xung quanh mọi người.
 Tình đạo Phật lấy vui thay khổ,
 Đem Niết Bàn thế chỗ tử sanh;
 Đó là tất cả tâm thành,
 Đó là mục đích việc lành việc tu.
 Tình đạo Phật họa thu nhỏ lại,
 Phước đem làm quảng đại thêm ra;
 Rán tu với khắp người ta,
1960. Không tu với Phật trên tòa làm chi.
 Tình đạo Phật càng ghi nhớ Phật,
 Càng tăng thêm công việc giúp người;
 Giúp người cùng sống cùng vui,
 Giúp người cùng giải thoát đời phàm gian.
 Tình đạo Phật sắt gang dám ví,
 Đời khó làm cho chí mẽ khờ;
 Quyết lòng tu vẹn tứ ân,
1968. Nguyên hành bát chánh đạo phân cho xong.

- Tinh đạo Phật soi lòng chẳng ngớt,
Soi lòng cho thấu tội Phật đài;
Soi cho thấy tánh bản lai,
Soi cho tan hết gút mây hồng trần.
Tinh đạo Phật cả thân tâm đạo,
Đạo không cầu phước báo thế gian;
Chỉ cầu chứng quả Niết Bàn,
1976. Ngoài vòng sanh tử khổ nản trần ai.
Tinh đạo Phật tâm khai đạo ngộ,
Tự do trên con lộ tử sinh;
Muốn đi ai chẳng cấm mình,
Muốn về cũng khỏi phải trình với ai.
Tinh đạo Phật tự say tự tỉnh,
Ngoại vật đều là cảnh phụ thôi;
Tự mình phải biết tỉnh hồi,
1984. Thì con ác mộng trong người mới tan.
Tinh đạo Phật muôn ngàn trợ đạo,
Sự vật nào cũng giáo được mình;
Quán tu đến lúc tinh minh,
Làn mây tiếng sóng đều sinh bờ đề.
Tinh đạo Phật trồng huê cõi Phật,
Nhưng bón vun phân nước tại trần;
Huê tươi hoặc héo nửa chừng,
1992. Do tâm động tịnh, do thân dữ lành.
Tinh đạo Phật tu hành công đức,
Công đức không tự đắc tự cao;
Tâm không vị ngã điều nào,
Vui đem công đức hiến vào chúng sanh.
Tinh đạo Phật không đành ích kỷ,
Sống cho người đạo lý cho người;
Những điều mâu nhiệm tốt tươi,
2000. Không riêng mình hưởng cho người hưởng chung.
Tinh đạo Phật sống dùng tánh Phật,
Không dùng tâm phàm tục cho đời;
Cho đời tánh Phật là vui,
Cho đời phàm tánh là đời buồn đau.
Tinh đạo Phật máu đào biết tiếc,
Không muốn ai nữ giết hại ai;
Muốn người cùng sống lâu dài,
2008. Muốn người cùng được mỗi ngày bình an.
Tinh đạo Phật thế gian thương cả,

- Thương thể gian tạm giả như nhau;
 Tạm gây thêm tạm nữ nào,
 Biết đời là tạm nên giàu lòng thương.
 Tình đạo Phật thiện lương xử thể,
 Giải hòa nhau, tương tế lẫn nhau;
 Cho nhau lời lẽ ngọt ngào,
2016. Cho nhau công việc thanh cao êm đềm.
 Tình đạo Phật khuyên tìm phúc lạc,
 Không khuyên người kiếm các khổ nàn;
 Khuyên cùng giúp được sống an,
 Khuyên cùng giúp mở thông đàng siêu sanh.
 Tình đạo Phật muốn lành khắp chúng,
 Muốn thế gian đâu cũng được vui;
 Muốn đem phước huệ cho người,
2024. Muốn tan đau khổ cho đời mà tu.
 Tình đạo Phật tu chu đáo phận,
 Tu không làm nhơ bản đạo màu;
 Tu không riêng của mình đâu,
 Mà tu bủa khắp hoàn cầu chúng sanh.
 Tình đạo Phật mình lành chưa toại,
 Muốn cho người lành với mới ưng;
 Phước không muốn có riêng thân,
2032. Mà là muốn phước toàn dân cho đồng.
 Tình đạo Phật trong lòng hướng Phật,
 Ngoài nhắm vào hạnh phúc cho người;
 Cho người hết khổ được vui,
 Vui đời hiện tại, vui đời vị lai.
 Tình đạo Phật Diêm Đài lấp ngõ,
 Quyết khai thông Phật lộ cho đời;
 Từ bi chẳng phải nói chơi,
2040. Mà từ bi thật hành nơi hồng trần.
 Tình đạo Phật muốn dân đều tỉnh,
 Trong cõi mê mà tánh không mê;
 Phật gia biết kiếm đường về,
 Tự thân biết phát Bồ Đề chơn tâm.
 Tình đạo Phật muôn năm chẳng lạt,
 Vẫn đây lòng tự giác giác tha;
 Tự tìm tâm Phật cho ra,
2048. Chỉ tâm Phật để người ta cùng tìm.
 Tình đạo Phật trang nghiêm tự phận,
 Luôn tưởng mình trước cảnh Phật đài;

- Trong lòng chẳng dám tà tây,
Ngôn hành chẳng dám để trúa đòi.
Tinh đạo Phật thời thời nhớ Phật,
Nhớ Phật bao đạo đức gìn bao;
Tánh lành chẳng ngớt giồi trau,
2056. Việc lành chẳng ngớt giúp vào thập phương.
Tinh đạo Phật bình thường vẫn đạo,
Lúc nguy cơ cũng hảo tâm tu;
Đạo tâm chẳng để mờ lu,
Thời bình thời loạn vẫn tu đồng đều.
Tinh đạo Phật cứ kêu theo Phật,
Người nghe hay không mặc ý người;
Con đường Phật pháp tốt tươi,
2064. Cố kêu cho khắp người đời cùng đi.
Tinh đạo Phật hàn vi vẫn Phật,
Được giàu sang đạo pháp càng lo;
Lo tu phước đức thêm to,
Lo thân giải thoát kịp đà âm dương.
Tinh đạo Phật lòng thương tuy rộng,
Nhưng mà không cảm động điều tà;
Việc mình hay việc người ta,
2072. Điều tà chẳng chứa, lẽ tà không theo.
Tinh đạo Phật lành gieo dữ bỏ,
Dữ lỡ gieo rồi cố nhỏ đi;
Lành gieo bất luận thời kỳ,
Dữ trừ bỏ chẳng kể chi ngày giờ.
Tinh đạo Phật huyền cơ tin có,
Nhưng mỗi manh sự đó tại lòng;
Tâm thanh huyền bí được thông,
2080. Tâm ô trược tất khó trông cơ màu.
Tinh đạo Phật tu đâu cũng được,
Vì sự tu ấy thuộc trong tâm;
Ở đâu cũng niệm Phật thầm,
Làm chi đạo đức cũng chăm nơi lòng.
Tinh đạo Phật bình xong lục tặc,
Để cửa nhà khỏi gác khỏi canh;
Đi đâu cũng khỏi bận tình,
2088. Muốn làm gì cũng tùy mình tự do.
Tinh đạo Phật tu cho tận thiện,
Tu cho không còn chuyện mê lầm;
Tu cho tỏ ngộ chân tâm,

- Tu cho Tam Thế Phật tầm chứng minh.
 Tình đạo Phật tâm mình ngó lại,
 Thấy suốt qua các cái vọng trần;
 Tự mình gạn lọc lấy thân,
2096. Lọc cho tâm thật trong ngần như gương.
 Tình đạo Phật thấy sương buổi sáng,
 Nghĩ đến điều thiên quán trong lòng;
 Sương tan do ánh trời nồng,
 Mê tan vọng hết do công quán thiền.
 Tình đạo Phật nhẫn kiên bất bạt,
 Quyết chí tu cho đạt đạo màu;
 Tu cho thấy Phật ở đâu,
2104. Tu cho hết lớp đại ngu trong lòng.
 Tình đạo Phật muốn thông tất cả,
 Các ngăn che trong dạ đều thông;
 Thông sự có, thông sự không,
 Thông tâm hữu lậu, thông lòng vô minh.
 Tình đạo Phật xem kinh xét tánh,
 Kinh dạy sao tánh hạnh mình sao;
 Lấy tâm mình để độ vào,
2112. Tự rèn luyện những điều nào chưa xong.
 Tình đạo Phật ngược không trở lái,
 Xuôi cũng không để mái chèo ngo;,
 Quyết đi cho đến bến bờ,
 Trước kia như thể bầy giờ một tâm.
 Tình đạo Phật chẳng năm bảy ý,
 Mọi người đều nhất trí toan lo;
 Lạc bang là chốn hẹn hò.
2120. Không mưu những việc ngao cò phàm phu.
 Tình đạo Phật chẳng thu hẹp chí,
 Chí mở to vạn lý thiên sơn;
 Chí cho mình với cho hơn,
 Chí đem Cự Lạc thay trần khổ lao.
 Tình đạo Phật có đâu bó rọ,
 Dễ cũng tu mà khó cũng hành;
 Tu cho địa ngục tan tành,
2128. Hành cho bá tánh với mình đồng siêu.
 Tình đạo Phật như điều Phật khuyên,
 Vì chúng sanh mà hiển pháp màu;
 Khi huyền khi thật bất câu,
 Giải mê người được là đầu mục tiêu.

- Tinh đạo Phật dắt diu hai mặt,
Tinh thần vui vật chất cũng vui;
Lạc nhân kiếp sống con người,
2136. Định an thân thức khi đời mạng chung.
Tinh đạo Phật tạo khung cảnh thiện,
Cho thế gian các chuyện hiền hòa,
Khiến cho thiện tánh người ta,
Khiến cho việc nước việc nhà thiện luôn.
Tinh đạo Phật là nguồn sống đẹp,
Sống giữa nhau không hẹp lượng lòng;
Sống không ăn ở bất công,
2144. Sống không sát hại cũng không gian tà.
Tinh đạo Phật người ta cùng sống,
Cùng giúp nhau cùng động từ tâm,
Cùng nâng đỡ lúc thăng trầm,
Cùng xây cuộc sống trên mầm đại bi.
Tinh đạo Phật bắt di bắt dịch,
Siêu vô cùng hữu ích vô cùng;
Giúp người giải kiếp lao lung,
2152. Vạch con đường hạnh phúc chung cho đời.
Tinh đạo Phật tu nơi tâm chí,
Đạo hành nơi lân lý gần xa;
Tu cho tâm tánh sáng ra,
Đạo hành cho khắp người ta an lành.
Tinh đạo Phật xét mình độ kẻ,
Mình không vui, người sẽ không vui;
Lấy lương tâm sống với người,
2160. Thì ai cũng có thể ngồi chung nhau.
Tinh đạo Phật thân giao đại chúng,
Ai cũng thương, ai cũng dắt diu;
Khuyên tu cho nghiệp mê tiêu,
Khuyên làm nhân đức để siêu thân phàm.
Tinh đạo Phật nữ nam có thể,
Nhưng mà khai hay bế tại người;
Khai thì sống phúc thác vui,
2168. Bế thì sống khổ, thác chui A-Tỳ.
Tinh đạo Phật người gì cũng được,
Thật tâm tu Phật rước như nhau;
Quý quyền như hạng cần lao,
Được về Phật trước hay sau tại lòng.
Tinh đạo Phật tình đồng đẳng cả,

- Đạo vô biên, Phật quả vô biên;
Do lòng mà được Thánh Tiên,
2176. Thánh Tiên không phải tại hèn hay sang.
Tinh đạo Phật bản hàn vẫn được,
Phú quý càng tu phước tiện hơn;
Bần hay phú cũng là nhơn,
Là nhơn ai cũng có chơn tâm mâu.
Tinh đạo Phật người đâu phân cách,
Chỉ nhắm vào tâm giác hay mê;
Giác mê là đại vấn đề,
2184. Còn ai thì cũng phải nê xác phàm.
Tinh đạo Phật chẳng làm ai khổ,
Khổ của ai cũng độ cho qua;
Đó là tâm chí Thích Ca,
Độ tiêu mê khổ Ta bà chúng sanh.
Tinh đạo Phật không ranh không giới,
Vạn thể không mất mối tình này;
Nếu người nào được liên dây,
2192. Tức là người ấy cũng ngoài giới ranh.
Tinh đạo Phật tự thanh tịnh ý,
Tịnh ý mình rõ lý sự người;
Gương trong vật có thể soi,
Tâm thanh người có thể coi tận lòng.
Tinh đạo Phật rất mong thịnh vượng,
Để cho đời được hưởng vui tươi;
Nếu tinh đạo Phật ít người,
2200. Cõi đời là khổ, khiến đời khổ thêm.
Tinh đạo Phật bỏ êm đời tối,
Khơi lên cho xã hội sáng ra;
Khơi tình đạo Phật hiền hòa,
Khơi tình của thứ quỷ ma hung tàn.
Tinh đạo Phật khá toan sớm mở,
Để họa đời sớm gỡ cho sông;
Cứu nhau khỏi cảnh đau buồn,
2208. Và cho nhau có con đường vắng sanh.
Tinh đạo Phật rán dành dụm được,
Tội sẽ tiêu và phước sẽ tăng;
Phước tăng biển khổ sẽ bằng,
Lấp bằng biển khổ là thắng Phật đài.
Tinh đạo Phật mỗi ngày rán tập,
Tập đến khi nào thật Phật tình;

- Từ bi trong tánh tự sinh,
2216. Ngày này chừ Phật với mình không xa.
Tinh đạo Phật trẻ già được cả,
Nên trau giồi chớ khá bỏ qua;
Nếu người muốn khỏi đọa sa,
Mà không tinh đạo Phật là khó mong.
Tinh đạo Phật tự lòng mình khởi,
Khởi rộng ngoài ranh giới bản thân;
Tinh cứu thế, tinh độ dân,
2224. Tức đồng tình của Phật thân muôn phương.
Tinh đạo Phật là đường cứu mạng,
Khá noi theo cho nạn tai qua;
Khách trần ở cõi Ta bà,
Do con đường ấy về nhà Như Lai.
Tinh đạo Phật chẳng sai lời nguyện,
Nguyện độ đời khỏi bến mê tân;
Muốn ra khỏi kiếp hồng trần,
2232. Nên theo tinh Phật, xa lìa tình ma.
Tinh đạo Phật cứu ta cứu kẻ,
Người cùng ta san sẻ tình thương;
Giúp nhau cùng sống cùng nương,
Ấy là tinh Phật chủ trương trong đời.
Tinh đạo Phật nơi nơi rón tạo,
Cho người người ở thảo ăn ngay;
Đường trần bớt đoạn cần gầy,
2240. Lòng người cũng bớt chua cay với người.
Tinh đạo Phật cho vui cho ấm,
Cho lòng thanh cho tâm thân an;
Thật tình nhân thiện hoàn toàn,
Người đời xin chớ nghi nan trong lòng.
Tinh đạo Phật thật trong thật sáng,
Làm tiêu tan tâm trạng tối đen;
Khuyên người rón tập cho quen,
2248. Đề đời sống khỏi hư hèn tối tăm.
Tinh đạo Phật không làm chớ ngại,
Nên tu theo cho đại giác khai;
Không riêng mình khỏi đọa đày,
Mà còn cứu kẻ ra ngoài lao lung.
Tinh đạo Phật thi chung vẫn tốt,
Tốt lành trong nòng cốt tự nhiên;
Thật tình tốt đẹp thiêng liêng,

2256. Khuyên người đời rán tự chuyên cho thành.

Tình đạo Phật tập tành thì quý,
Tập theo tình ma quỷ bất tường;
Tập tình Phật được an khương,
Tập tình ma quỷ gặp đường khôn nguy.
Tình đạo Phật nên trì chí mạnh,
Sẽ nhẹ đi mọi cảnh oán thù;
Cuộc đời cũng bớt âm u,

2264. Ấy là hiệu quả sự tu nhân tiên.

Tình đạo Phật nối liền chớ đoạn,
Khó làm bao cũng rán người ơi;
Nên kêu rộng khắp trong đời,
Cho muôn người chỉ một lời từ bi.
Tình đạo Phật phát huy ra được,
Vàng chất cao cả thước khó mua;
Thật không phải chuyện nói đùa,

2272. Khuyên trong bá tánh rán đua nhau làm.

Tình đạo Phật khiến phạm hóa thánh,
Đôi loạn ly ra cảnh thanh bình;
Rất công hiệu rất màu linh,
Muôn người nhứt trí thật hành càng mau.
Tình đạo Phật nên trau nhiều ít,
Nếu bỏ qua đời mịt mù thêm;
Muốn đời bão táp mau êm,

2280. Thì tình đạo Phật nên đem ra dùng.

Tình đạo Phật rán cùng nhau có,
Ngục trần gian sẽ bỏ trống không;
Diêm Vương cũng khỏi bận lòng,
Trên đời ai cũng tốt đồng như ai.
Tình đạo Phật rộng dài càng phước,
Phước cho dân cho nước cho mình;
Không như những thứ phạm tình,

2288. Hay gây họa nước họa mình họa dân.

Tình đạo Phật xa gần rán gọi,
Đồng dựng xây xã hội nhân từ;
Không riêng lạc nghiệp an cư,
Mà còn được tỏ chơn như tâm mình.

Tình đạo Phật nên tin cao cả,
Tin rồi nên đem dạ tu theo;

Trọn đời tình Phật gắn keo,

2296. Những loài quỷ sứ hết theo bắt hồn.

- Tinh đạo Phật trường tồn bất thất,
 Chúng sanh còn đạo Phật còn luôn;
 Chừng nào mê khổ cạn nguồn,
 Thì tinh đạo Phật vai tuồng mới xong.
 Tinh đạo Phật rất mong mãn nguyện,
 Nguyện ấy không riêng chuyện của mình,
 Mà là nguyện độ chúng sinh.
2304. Không còn ai bị cực hình thế gian.
 Tinh đạo Phật không toan việc quấy,
 Lợi cho đời chẳng hại cho đời;
 Người trong thế giới này ơi,
 Nên mau lo rộng mở nơi Phật tình.
 Tinh đạo Phật giúp mình đáng sống,
 Sống đã không hành động lỗi làm,
 Mà còn sống có nhân tâm,
2312. Sống non nước cậy, sống dân chúng nhờ.
 Tinh đạo Phật ban sơ khó tập,
 Nhưng tập ngày một chút sẽ nên;
 Việc chi nên cũng nhờ bên,
 Khuyên người tu Phật rán kiên cố lòng.
 Tinh đạo Phật nếu không ai bỏ,
 Cõi Ta bà đau khổ hết lâu;
 Góc mê cũng chẳng ăn sâu,
2320. Người nào cũng được hưởng câu thanh nhàn.
 Tinh đạo Phật giúp an lạc nhứt,
 Người đời nên đánh thức cho nhau;
 Mối tình đạo Phật đồng trau,
 Hận nào cũng hết khổ nào cũng tiêu.
 Tinh đạo Phật bao nhiêu cũng tốt,
 Càng nhiều càng sáng suốt cuộc đời;
 Người trong cõi tạm này ơi!
2328. Khôi tình đạo Phật rán bồi thêm cao.
 Tinh đạo Phật dù sao chớ phụ,
 Hãy để tâm hấp thụ ít nhiều;
 Nhiều tình Phật, kiếp mau siêu;
 Siêu qua cõi Phật hết điều trầm luân,
 Tinh đạo Phật đỡ nâng sanh chúng,
 Thời đại nào cũng thấy rất cần;
 Càng cần những lúc khổ dân,
2336. Càng cần khi kẻ mê tâm còn nhiều.
 Tinh đạo Phật rán yêu rán chuộng,

- Giúp cho nhau không uổng kiếp đời.
 Chẳng làm thế giới ngọt hơi,
 Cũng không tạo chuyện khổ người, nợ kia.
 Tình đạo Phật là chia giải khổ,
 Khổ muốn lìa phải có Phật tình;
 Phật tình nên tự tâm sinh
2344. Mới là chí chánh chí minh chí thành.
 Tình đạo Phật thi hành ra được,
 Được phước to hơn phước tưởng suông;
 Khá đem tình Phật hành luôn,
 Cho đời mau cạn hết nguồn khổ đau.
 Tình đạo Phật khuyên nhau rán mở,
 Mở được tình Phật ở trong tâm;
 Làm theo hạnh Phật Quan Âm,
2352. Nghe ai đau khổ thì tâm cứu ra.
 Tình đạo Phật hải hà vô lượng,
 Thiện làm không phải tưởng suông đâu;
 Thật hành đúng lý cao sâu,
 Từ bi cho thế, nhiệm mầu cho dân.
 Tình đạo Phật tình chân sự thiện,
 Phước lợi đời chẳng biếng nhác lòng;
 Tu gồm cả đức lẫn công,
2360. Tu cho thế giới đại đồng quang minh.
 Tình đạo Phật đem mình cứu thế,
 Thương người như tình mẹ với con;
 Cứu nhau chẳng quản mất còn,
 Thật tình chung thủy sắt son với người.
 Tình đạo Phật rất vui rất đẹp,
 Chẳng hại nhau chẳng bịp lừa nhau;
 Thương yêu giúp đỡ dồi dào,
2368. Sống không riêng sống, tu nào riêng tu.
 Tình đạo Phật để lu đời tối,
 Cuộc thế càng thêm rối nhiều hơn;
 Nhiều người bạo ít người chơn,
 Mạnh ăn hiếp yếu không ơn nghĩa gì!
 Tình đạo Phật rộng suy rộng độ,
 Ở ngày nay như ở ngày mai;
 Không làm việc để hận đời,
2376. Cũng không gây nghiệp luân hồi cho thân.
 Tình đạo Phật lấy ân đáp oán,
 Cho hòa người cho nạn ách tiêu;

- Tuy là kẻ ác không chịu,
 Nhưng phương tiện cứu khỏi điều ác gian.
 Tình đạo Phật nhiều càng thêm tốt,
 Lòng muôn người như một từ bi;
 Đòi lần lượt đến gian nguy,
2384. Vui tươi hạnh phúc có chi sánh bằng.
 Tình đạo Phật nên tăng chớ giảm,
 Để cho người biết cảm lẫn nhau;
 Ác đem việc thiện thế vào,
 Cho đời sống bớt những màu tang thương.
 Tình đạo Phật nên vương vấn nặng,
 Năng Phật tình sẽ chẳng đọa thân;
 Muốn thân ra khỏi biển trần,
2392. Thì tình đạo Phật rất cần mở ra.
 Tình đạo Phật cứu Ta bà khổ,
 Khổ được qua nhờ có Phật tình;
 Phật tình vị pháp hy sinh,
 Phật tình vì độ người thành phải tu.
 Tình đạo Phật trí ngu bất chấp,
 Trí hay ngu quyết tập cũng nên;
 Đài sen muốn được bước lên,
2400. Nữ nam lão ấu chớ quên Phật tình.
 Tình đạo Phật cứu mình chắc chắn,
 Và độ người cũng chẳng gì hơn;
 Muốn cho giải kiếp phàm nhơn,
 Lấy tình đạo Phật làm chơn đưa mình.
 Tình đạo Phật vẫn tình đạo Phật,
 Xưa như nay chỉ một mà thôi;
 Đòi không có thể nào bơi.
2408. Vì tình ấy rất tuyệt vời chánh minh.
 Tình đạo Phật rán gìn rán có,
 Tánh mê si sẽ tỏ ngộ ra;
 Nghiệp oan khổ cũng lần qua,
 Cảnh phiền não cũng sẽ là hết đi.
 Tình đạo Phật diệu y diệu dược,
 Vạn bệnh đời sẽ được trị lành;
 Trị tâm và trị thân sanh,
2416. Nhiệm mầu ấy có thình danh nào bì.
 Tình đạo Phật duy trì chớ lãng,
 Lãng lơ nhiều khổ nạn thêm nhiều;
 Mối tình đạo Phật rán kêu,

Kêu cho bá tánh đồng theo một đảng.
Tinh đạo Phật kêu vang mãi mãi,
Kêu chừng nào nơn loại đồng tình;
Người đều toàn thiện toàn minh,
2424. Lấp xong biển khổ mới đành trong tâm.
Lời kẻ ở xa xăm gửi nhắn,
Gọi là quà đạo tặng cho nhau;
Mở xem rồi khá nếm vào,
2428. Cho hoa đạo nở, cho màu đạo tươi.
THANH SĨ.

Ghi chú:

(1) 'Vô Lượng Thọ Quang': Đức hiệu Phật A Di Đà.